
VEZÉRCIKK

Szeret, nem szeret, szeret... • Durkó Sándor

Több levelű ágról a leveleket tépve szinte mindenki számolt már gyermekkorában, valakire gondolva... szeret, nem szeret, szeret... A szeretet ugyanolyan létszükségletünk, mint a levegő, a víz vagy a táplálék. Aki bármelyiket is nélkülözni kényszerül, belebetegszik vagy belehal. A szeretet biztonságot ad, és ezáltal védelmet nyújt lelki immunrendszerünknek. A szeretet életünk energiautánpótlása. Bármilyen szeretetkapcsolat azon a belátáson alapul, hogy szükségünk van egymásra.

Az emberiség története egy megrázó szeretetkeresés, de nagyon sok ember egész élete is ebből áll. Az emberi szív legmélyebb vágya, hogy szeressen, és őt is szeressék.

Hány ember hal meg minden évben kenyér utáni, és hány szeretet utáni éhségben?

Létünk értelme a szeretet, hisz szeretetből teremtett bennünket Isten, és nem tudunk másképp kibontakozni, csak a szeretetben.

A szeretetet akarni és tanulni kell.

Az nem szeretet,

- ha kötődünk, érzelmileg vonzódunk másokhoz,
- ha csodáljuk a másikat,
- ha más hatása alá kerülünk, vagy
- ha a másikat birtokolni akarjuk.

A szeretet önmagunk odaajándékozása a másoknak, másoknak!

A valódi szeretet szabaddá tesz, mert megszabadít önmagunktól, és különféle dolgoktól, amelyekhez kötődünk.

Hiába hívjuk a kutyánkat, ha meg van kötve, bizony nem tud hozzánk futni. Hiába akarunk szeretni, ha kötve vagyunk önmagunkhoz, másokhoz, tárgyakhoz.

Az igazi szeretet nincs kötve, szabad az adásra, mindig örömet nyújt, életet hoz.

Az igazi szeretet Isten. Az igazi szeretet isteni szeretet. Krisztus bemutatta, példaképpül adta, hogy szeretni annyi, mint késznek lenni arra, hogy keresztre feszítsük önmagunkat másokért.

Jézus Krisztus nem azért szeretett, mert érzelmileg a legjobban vonzódott az emberhez, hanem mert szeretete isteni volt, így a legtöbbet, legönzettelenebbül, leghatározottabban és legtudatosabban tudta adni.

Isten a szeretet. Ő szeretetét ma is adja, örömet nyújtva és életet adva.

Nem kell remegő kézzel tépdesni a leveleket, hogy szeret, nem szeret...

Aki elfogadja és továbbadja Isten szeretetét, annak örömteli élete, békessége és örök élete lesz.

MEDITÁCIÓ

Virágvasárnap Lk 19,41–44 • Tulipán Miklós

Elérkezett a meglátogatás napja, az Úr Jézus Krisztus ezen a napon ünnepélyes, feltűnő körülmények között vonult be Jeruzsálembe. Most, virágvasárnapon éreztette az egész néppel, hogy elérkezett a nehéz óra. A világtörténelem legmeggrázóbb eseménye kezdődött el e napon Izraelben.

Ezelőtt is volt Ő Jeruzsálemben, de „senki sem vetette rá kezét, mert nem jött el az ideje” (Jn 7,30). E napon viszont azt mondta, eljött az én óráim (Jn 12,23). Micsoda óra volt ez? (Jn 13,1) Az az óra, amikor azok is szétesztek, akik körülötte voltak (Jn 16,32). Ez a sötétség hatalmának alkalma volt (Lk 22,53). Ebben az órában igyekeztek rávetni kezeiket.

Ez a nap ünnepélyes bevonulással kezdődött. Az alázat, a halálra kész áldozatos szeretet útján ment, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Ímhol jó neked a te királyod, alázatosan és számon ülve”. Az Ószövetség beteljesedett. Az ezután következő napokban a Golgotán, a kereszten valósult meg az Újszövetség.

A sokaság boldogan fogadta Őt. „Az egész nép Őrajta függött”. Az ellenség pedig a gyűlöletből kényszerítve észrevette, hogy elérkezett az ő idejük. A nap történetéhez tartozik az is, hogy Ő a legkeményebb módon lépett fel, amikor a jeruzsálemi templomot ostorral és korbáccsal tisztította meg, latrok barlangjának nevezve azt.

Ennek a napnak mégis a legmegrendítőbb eseménye, ami szinte állandóan rabul ejti az ember lelkét: az Ő könnyei, ahogy sír a város és népe fölött, ahogy forró vallomást tesz mélységes szeretetéről. A virágvasárnapi evangélium egyik súlypontja ma is ez.

Miért evangélium, mikor könnyfakasztó és fájdalmas az egész történet? Az evangélium titka az, hogy Jézus Krisztus a testté lett Ige, születésétől a kereszthalálig végigélte a mi emberi életünket. Nem fölöttélt az emberi létnek, nem kívül helyezkedett el, hanem benne élt ebben az embervilágban. Mint a világ Megváltója, az emberiség üdvözítője, szerette emberi életét és népét.

Az Ő népe akkor vak volt. Nem akarta megérteni, nem hitte el azt, ami a békességre való volt. „Vajha megismerted volna te is, csak a te mostani napodon is.” Ezek a szavak azt mondják el, hogy most még nem késő.

Mit akar adni népének? Békességet. Ezt népe javának nevezi. Ez a legjobb, a legszükségesebb: „Vajha megismerted volna...!”

Azzal, hogy elutasította az Úr ajándékát, a saját végzetét idézte elő a nép. Azt az utat, amit Jézus ajánlott nekik, ők nem akarták vállalni. Óh, a te szívedet rabul ejtik-e ezek a szavak? „Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor akartalak egybegyűjteni, min tyúk az ő fiait szárnyai alá, de te nem akartad.” Ebben a könnyes felhívásban az az evangélium, hogy még most sem késő. Ennek az igének ma is az az üzenete hozzánk, hogy ma még lehet, ma még szabad, ma még nem késő a békesség útját megismerni, és bünt megbocsátó kegyelmét elfogadni.

„Vajha megismerted volna! Most kétezer év távlatából is, amikor egy egészen más világban és körülmények között csendül fel az ige, aktualitását nem veszítette el. Ő ma is meg akarja ismertetni velünk azt, ami a békességünkre való.

A békesség mindig akkor és ott érték, amikor és ahol nincs. Aki megismerheti azt, ami a békességére való, hálával tartozik Istennek. Ha idáig nem jutottunk el, akkor fölöttünk is könnyes szavakkal hangzik: „Vajha megismerted volna!”

De Jeruzsálem „nem ismerte meg a meglátogatásnak idejét”. Ez olykor megpróbáltatás, de kegyes meglátogatás is lehet. Alkalom, melyben kedvezni akar az Úr, amit áron is meg kell hogy vegyen az ember. Vagyis azt jelenti ez, hogy „itt a kellemes idő”, a kedvező alkalom. Éljen az alkalomadta lehetőség!

A meglátogatás ideje lehet ítélet, és lehet kegyelem. Eljöhet hozzád az Isten irgalommal, de büntetéssel is. Bárhogyan jöjjön is, magához akar ölelni, könnyet akar törölni, békességet akar adni. Használd ki a kedvező alkalmat, és ismerd meg azt, ami a javadra való! Ma még a meglátogatás ideje van. Úgy látogat meg Ő, hogy kegyelme alkalmat ad a megtérésre, a békességre. Ha nem ismeri fel az emberiség azt, ami a békességére van; ha ellenáll annak az

egyszerű útnak, melyet Isten kínál ma fel, nem kerülheti el a másik meglátogatást: az ostort és a korbácsot, mely szenvedéssel jár. „Mert jönnek rád napok... földre tipornak téged... nem hagynak benned követ kövön”, mert nem ismerted meg Őt a te meglátogatásodnak idején. Az ítéletnek, az Úr napjának ideje ez. A javunkra és a megtérésünkre adott lehetőség elmulasztásának következménye: az „adtam neki időt is, hogy megtérjen, de ő nem tért meg” – gyümölcse a bűn zsoldja, a halál. Vetés, amit le kell aratni, pohár, amit ki kell inni! Ezekben a napokban a keresztény világ sok szóvirágot hint Jézus útjára, de sok szívtemplom zárva marad előtte. Ne állj ellene Isten akarata eme egyszerű útjának, hanem valósítsd meg az elérkezett Isten országát, mely nem evés és nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm! Így képes megteremni az ember a Lélek gyümölcseit is: a szeretetet, örömet és a békességet. Most, a meglátogatás kedvező idején ismerjük fel a lehetőségünknek nagy idejét, alkalmát, és azt, ami békességünkre való. Akkor kiálthatjuk: „Hozsánna! Áldott, aki jó az Úrnak nevében!”

Üdvösség a kereszten • *Tulipán Miklós*

A nagypénteki dráma három keresztet emelt a Golgotán. Hárman szenvedtek egymás mellett, de mindegyik másként. Mindenki figyelme most a középső kereszten szenvedőre szegeződik, ahol egy ártatlan halálraszánt halni készül a világ bűneiért. A világi bíró nyíltan beismeri: „Nincs benne semmi halálra méltó”. Jézus halálraítélése a történelem legnagyobb bírói tévedése volt, „...mint igaz halt meg a nem igazakért...”

Az egyik megfeszített lator Jézushoz fordul, átvéve a csúfolódók szavát, akik ezt kiáltozták: „Másokat megtartott, mentse meg most magát” és őket is, kik a kereszten vannak. Ez a lator a „feszítsd meg”-et kiáltozó tömeget foglalkoztató két kérdést fogalmazza meg.

1. „*Ha te vagy a Krisztus.*” A gúnyolódó lator éppúgy nem ismeri fel a középső kereszten szenvedőben a Megváltót, mint a vérszomjas sokaság. „Ti kinek mondotok engem?” – kérdezte korábban Jézus a tanítványaitól. Ma – közel két évezred távlatából – tőled is ezt kérdezi Ő. Ettől függ az Őhöz való viszonyulásunk. Az első lator ezt mondta: „...ha te vagy...”

2. A másik kérdés, ami foglalkoztatta, hogy abból az ítéletes helyzetből van-e szabadulás. – „*Szabadítsd meg magad, és minket is!*” A lator bűnei következményeitől, a testi szenvedéstől, a haláltól fél. Az üdvösség utáni vágy, bűneinek sokasága nem foglalkoztatja. Ez előtt az ember előtt ismeretlen a bűnbánat. Eldurvult lelke nem gondol a halálon túli életre.

A másik lator büntudattal viseli a szenvedést. Elismeri a büntetés jogosságát, messze túl megy a kivégzetteknek előírt bűnvallási formulákon, érződik szavain, ő Jézusra figyel, és felismerte, hogy van más út is, mint amelyen eddig járt. Felismerte bűnösségét, odafordult Jézushoz, mint személyes Megváltójához, s megborzadva hagyta magára társát, megundorodva önmagától is. Szíven találta a nagy ellentét, amelyet társa, önmaga és Jézus között látott.

A második lator most más példaképet választ, mert felismerte, hogy mennyire más az az erő, mely Jézus szelíd béketűrésében nyilvánul meg. Ők megérdemelten szenvedtek nyugtalanul, Jézus viszont büntelenül; és e háborgó sokaságban egyedül Ő árasztott szeretetet, békét és nyugalmat. Hallotta Őt, amint ellenségeiért imádkozott, és látta némán viselt szenvedését, magatartását a Golgotára vezető úton, gyalázat között. Hallotta Jeruzsálem leányaihoz intézett szavait.

Társát elragadja a tömeg örülete, csúfolja Jézust, hogy nem tud segíteni se magán, sem rajtuk – ő meg van győződve arról, hogy a kereszt felirata igazat mond, „JÉZUS KIRÁLY”. Ő az, aki most készül országába, hogy uralmát átvegye. A lator is szeretne ennek az országnak polgára lenni. Ez a kérése: „Uram! Emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te országodban!” Az, akit sem Pilátus, sem Heródes, sem a gyűlölet nem tudott szóra bírni, akire nézve a nép vezetői meg voltak győződve, hogy örökre csúffá tették királyi igényét, s akit cserben hagytak

tanítványai is, egy benne hívő, haldokló bűnös kérésére szólalt meg. Egyetlen időpont sem volt annyira alkalmatlan Jézusban hinni, mint éppen az, amikor a kereszten függött, mindenkitől megvetve, elhagyatva, és halni készült. „Milyen világos látásuk volt ezeknek a szemeknek, hogy tudtak látni a halálban is életet, a romlásban hatalmat, a vereségben győzelmet, a rabságban is királyságot” – mondta Kálvin.

Ahol véget ért Péter hite, ott kezdődött a latoré. Hitt a halál utáni életben: „Az Istent sem féled-é te?” – feddte meg latortársát. Felismerte bűnei sokaságát: „Mi ugyan méltán szenvedünk, mert cselekedeteink méltó büntetését vesszük...”

Hitt Jézus ártatlanságában: „Ez pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett”, és Urának nevezte Őt.

Hitt az eljövendő királyságában: „Ha eljössz a te országodban...”

Önmagára nézve semmi jó cselekedetet, sem jámborságot, sem áldozatot vagy jóra való törekvést nem tudott felmutatni. Csak gyermekien hitt abban, hogy Jézus áldozata elég az üdvösséghez. Úgy hitt benne, mint személyes Megváltójában. Hogy megbocsátotta minden bűnét, és az érette való váltságdíjat éppen most fizeti a kereszten. E tényre tekintve láthatjuk, hogy a latornak a hit békét, örömet és üdvöt jelentett. Bűnvallása, megtérése az Úrnak szerzett örömet, hiszen amikor a tanítványok hite megrendült, és elhagyták az Urat, a lator akkor hitte el: Jézus Krisztus az Isten Fia. Ezzel megcáfolta latortársát, a gyalázkodó tömeget, és a méltatlan ítéletet hozó főembereket.

A passióban látjuk a lator hitének beteljesedését. Még a kereszten függ, amikor hitének gyümölcse, az üdvösség beérett. A paradicsom ajtaja nyitva áll előtte: „Még ma velem leszel...” A lator talán valami távoli jövőre gondolt, amikor majd megemlékezik róla Jézus, Ő azonban így szólt: „Ma”. Ebben benne van az is, hogy nem sokáig tart a szenvedés, de azt az ígéretet is hordozza, hogy az örökkévalóságban várni fogja őt. Aki már mindent eljátszott, már nem tud másban reménykedni, csak Isten szeretetében. Őtöle nem választhatja el a halál sem.

„Ma velem leszel a paradicsomban.” Ez több mint a lélek halhatatlansága. Ez az élet: a szó elképzelhetetlen és teljes értelmében – üdvösség!

Ki lehetett ez az ember? Talán egy kegyes család gyermeke? Valószínű, hogy tékozló fia szüleinek, akit a rossz társaság, vagy éppen ez a kemény szívű barát, akivel most közös a sorsa is, sodorta a bűnös élet kárhozatának útjára?!

Egyesek szerint ez a lator a hajdani gazdag ifjú volt, aki mindent elveszített, amit értéknek, gazdagságnak tartott, és most, mint rajtavesztett lator, Jézus mellett keresztre feszítve vallja be: „Mi méltán szenvedünk, de Őbenne nincs semmi bűn.”

Amint Jézus keresztre állt egy zokogó édesanyja, talán az övé alatt is dobogott egy megtört anyai szív, akinek imái végül is meghallgattak reménységét meghaladó módon. E dicsőséges tragikum arra tanít, hogy bármilyen későn jön is a bűnös, bármilyen kevés ideje van is arra, hogy jöjjön: csak jöjjön, mert Jézus nem fogja elutasítani, elfogadja, sőt befogadja!

Isten Fia ma is hív és vár minden megtérő embert, irgalommal és teljes hatalommal megbocsátja a bűnöket. Ő, aki legyőzte a halált, és diadalra vitte az életet, a halálra haldokló világunknak a kereszten vívott győzelmével új életet szerzett. Aki megtér hozzá, mint a keresztre feszített gonosztevő, annak bűnbocsánata, élete és maradandó öröme lesz Jézussal együtt.

Apák és anyák! Jöjjetek Jézus keresztre alá! Tékozló fiak és latorok, tekintsetek fel rá, hogy „ma” mondja nektek, „bizony velem leszel a paradicsomban”!

Az Úr Jézus ezzel azt is tudtunkra adja, hogy hol van a lélek, míg a test a sírban pihen – Önála.

Az Ő kegyelme által olyan emberek, mint a lator, vagy te meg én vagyok, összehasonlíthatatlan dicsőségben és közösségben élhetünk Jézussal, örökkön örökké. Ez

kimondhatatlan nagy kegyelem, melyet a kereszten szerzett nekünk az Úr Jézus Krisztus.
Halleluja!
{k1995201}

Homo renatus (új teremtés) • Kovács József

%, „Aki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden!” (2Kor 5,17)
Ebben az ünnepi időszakban *ideje van az emlékezésnek*. Szívünk és egész lényünk megtelik hálaadással, amikor ez az ige jut eszünkbe, megtérésünkkel ezt az üzenetet a Szentlélek élővé és hatóvá tette bennünk. Elhittük és megismertük, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia, a mi Megváltónk is lett. Ő volt az, aki kifizette a golgotai kereszti áldozata által a bűneink büntetését. Ő az egyedüli közbenjáró, aki elkészítette az utat számunkra az Atyához. Mi, evangéliumi keresztények nem húsvétot ünnepelünk. Hiszen ez az elnevezés egy középkori szokásra vezethető vissza, hogy az ún. húshagyó keddel kezdődő negyven napos böjt után ezen a napon lehetett először húst enni. Nem is a feltámadást ünnepeljük, mint sok népi szokással megtűzdelte, de személytelen ünnepet. Mi a megfeszített és feltámadott Úrra emlékezünk úgy, hogy hittel kérjük Isten kegyelmét magunkra és másokra Jézus Krisztus érdeméért.

Tolsztoj Feltámadás c. regényében úgy olvassuk, hogy ezen az ünnepen az emberek boldog örömmel ölelték és csókolták meg egymást, ezt kiáltva: Feltámadott az Úr, bizony! feltámadott! Nekünk is a bűnbánat és a megtisztulás útján lehet eljutni erre az örömré. Ne a hangulati elemek pszichikus élményét keressük, mint sok felszínes ember! Ne a bálók, sem a tánc, ne a kabarék, sem az artikulálatlan nevetés hamar múló hatásait keressük! Keressük Jézus Krisztust, aki a legnagyobbat, az életét adta oda miattunk, érettünk, helyettünk! Mint egykori sportoló jómagam is megismertem az élet magasságainak és mélységeinek egy részét. Mint ifjúsági válogatott középcsatárnak, részem volt a tömegpszichózis erejét, az ital és a kicsapongó élet lelketönkretevő voltát megtapasztalni. De megtérésemkor az Úr betöltötte lelkemet hittel és örömmel. A labdarúgó kapu foszladozó hálóját és a bűn megkötöző hálóját helyett az Úr az emberhalászat hálóját adta. – Ímé újjá lett minden, mondom én is nagy örömmel.

Ezen az ünnepen mélyen megérthetjük, hogy *ideje van a bűnbánatnak is*.

Csendesedjünk el Jézus *hét mondatán*, melyet a golgotai kereszten mondott. Milyen megindítóak ezek a mondatok: ha elérik a szívünket, változást hoznak benne létre.

Az első mondat: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek.”

Jézusnak van ereje a legnagyobb fájdalomában is bennünket védeni és pártfogolni. Sajnos látjuk, hogy az emberek két szimbolikus tarisznyát visznek a vállukon. Az egyik elől van, a másik hátuk mögött. A saját bűneiket szeretik a hátsó tarisznyába tenni, hogy ne is lássák azokat. De mások bűneit az első tarisznyába teszik, hogy mindig a szemük előtt legyenek, hogy aztán felhánytorgassák őket. De mi imádkozunk azért a lelkületért, ami Krisztusban volt. Elmondva: Atyám, bocsásd meg a vétkeimet, és adj erőt, hogy én is megbocsáthassak másoknak!

A második mondat így hangzott: „Még ma velem leszel a paradicsomban.” Ezt a csodálatos ígéretet Jézus a bűnbánatra jutott latornak mondta. A megkeményedett, cinikus szívű lator pedig az ítélet alatt maradt. Láthatjuk, hogy beteljesedik az Ige, hogy a tiszta szívűek az Istent meglátják, azaz elnyerik kegyelemből az örök élet ajándékát. Az Úr ma bennünket is megszólít: ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket. Isten az ájulás előtti utolsó pillanatban is közel van, ezért segítségül hívhatjuk a nyomorúságaink idején is. Ezzel kapcsolatban eszembe jut egy ember nagy tanulságot hordozó éjszakai álma. Így mesélte el: – Azt álmodtam, hogy a sötétség alakjai összegyűltek tanácskozni arról, vajon ki végezte a legjobban az emberek között a megtévesztő munkáját. Az egyik előállt, és ezt

mondta: Én azt súgtam az emberek szívébe, hogy nincs Isten. A sötétség fejedelme így válaszolt rá: Nagyon jó ez az ámítás, de sajnos látjuk, hogy a betegágyon és a bajok idején mégis sokan hívják segítségül Isten nevét. Erre előállt egy másik, és ezt mondta: Én azt súgtam az emberek szívébe, hogy a Biblia hamis könyv, és különben is rosszul fordították. A fejedelem ismét megszólalt: Igen, ez is egy régi jó propagandafogásunk, évezredek óta gyakoroljuk, de mégis túl sokan térnek meg a Biblia üzenetére. Erre előállt a legkisebb, és így dicsekedett: Én azt hirdetem az embereknek, hogy van Isten és a Biblia egy jó könyv, sőt azt is mondom, hogy meg kell térni, de mindig hozzáteszem, hogy emberek, még várjatok egy kicsit. – Eddig tartott az álomom. Megkérdezem: A te valóságod milyen? Ha Isten azt mondja: ma, akkor senki ne mondja, hogy holnap!

Harmadik mondat: „Asszony, ímhol a te fiad, fiú, ímhol a te anyád!” Máriához és János apostolhoz szóltak ezek a szavak. A kereszten függő Jézus Krisztusnak gondviselő szíve volt, hiszen az Úr a magányosok, elhagyottak, árvák Atyja is. Embereket tesz le a kapunk elé, hogy gondoskodjunk róluk, de számunkra is rendel védő, óvó közösséget, a gyülekezetünket. Volt egy fiatal lány, aki elveszítette az édesanyját, és magányában elhatározta, hogy a halálba menekül. Már készült önmaga ellen fordulni, amikor egy testvérünk a Szentlélek indítására a kritikus pillanat előtt nyitott be hozzá a szomszédból, és azt mondta: Állj meg, ne tedd! Az Úr az árvák Atyja is, téged is hív, hogy barátod és megtartód legyen. Milyen jó, hogy mi is vihetjük a feltámadás örömeit az elhagyottaknak!

Negyedik mondat: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Jézus a nagy lelki szenvedések közepette a 22. zsoltár szavaival kiáltott fel. Ég és föld között a legnagyobb elhagyatottságot élte át. Igen, az Atya egy pillanatra elfordult az értünk bűnné lett Fiútól, hogy ezáltal ránk tekinthessen, akik terhünket a Megváltóra vetjük. Az Úr útja kegyelem és igazság. Ezt példázza egy tanár testvérünk története, amely a régi időkben játszódott, mikor még a testi fenyítés is jelen volt a pedagógiában. Egy diákjáról kiderült, hogy szükből lopott. A házirend szerint az ilyen bűnre tíz pálcaütés volt kiszabva a vétkes körmére. Ő is kihívta a katedrához a megszeppent gyermeket, kezébe vette a kezét, és elkezdte ütni a diák kezét eltakaró saját ujjait. Ütött egyszer, kétszer, tízszer... szinte kiserkent a vér a tanár ujjából, mire a gyermek zokogva felkiáltott: Tanár úr, de hát én vagyok a vétkes, nem maga! Az élő hitű pedagógus elengedte a gyermek kezét, és ezután a 22. zsoltár alapján elkezdett beszélni a gyermekeknek a megváltás titkáról.

Ötödik szó: „Szomjúhozom!” Jézus fizikailag is szenvedett a fájdalomtól, mégsem fogadta el a felkínált kábító italt. Ő bűn nélküli volt, és a kereszten is az maradt. Példát és erőt ad, ha felnézünk rá, és így nem kell nekünk sem a kábulatba menekülnünk, helyette magunkhoz vehetjük az élet vizének kiapadhatatlan forrását, Őt magát.

Hatodik mondat: „Atyám, a te kezembe teszem le lelkemet.” Az Úr az utolsó előtti mondatával is egy zsoltárverset imádkozott. Izraelben ezt a verset mondják el elalvás előtt a gyermekek. Mi is gyermeki hittel tehetjük le az életünket az Ő kezébe. A legjobb helyre kerül, mivel onnan semmi ki nem ragadhat.

Hetedik szó: „Elvégeztetett!” A győzelem, a diadal szava volt ez. Azt jelenti, beteljesítettem a küldetésem, életem adom oda őérettük. Az Atya előtt ez kedves és tökéletes áldozat volt.

Harmadnapon feltámasztotta Őt a halálból. Így mi is élhetünk Ő általa.

Dicsőség az Úrnak, hogy ma itt az *ideje az öröme* is.

Hittel és boldogan mondjuk el magunkról, akik részesültünk az Ő halálának és feltámadásának erejében, elveszett emberből homo renatus-szá, azaz újjá teremtett emberekké lettünk. Várjuk a színről-színre való nagy találkozást az élő Jézus Krisztussal a mennyországban.

Ha a feltámadott Úr szeretetére gondolsz, jusson eszedbe ez a kis történet, ami egy ausztriai kiránduláson esett meg velünk. Egy kirakatban egy hatalmas tükröt láttunk, amelyben sokan nézegették magukat. Mi is odamentünk, és egyszer csak észrevettünk a tükörkeret oldalán egy

mondatot. Ezt az üzenetet írták rá a magukat megnéző embereknek: itt látható egy ember, akit Isten nagyon szeret. Alázattal és nagy örömmel tekintettünk bele, megigazítva ruhánkat. A feltámadás ténye és a Feltámadott szeretete által mindannyian beletekinthetünk a szabadság tökéletes tükrébe, Jézus Krisztusba.

Kedves testvéreink, áldott ünneplést kívánunk nektek, családoknak, gyülekezeteiteknek a Sionból!

Egy kegyelemből élő, boldog homo renatus.

{k1995202}

Ecce Homo! • Weigert József

Poncius Pilátusnak, Júdea tartomány helytartójának ajkán röppent fel ez a sokat idézett igazság: „Ímé az ember!”

Ott állt a feldühödött tömeg előtt a megkorbácsolt, több órai kihallgatás során meggyötört, leköpdösött, töviskoronát, bíborköntöst viselő EMBER: Krisztus Jézus.

Isten és ember egyszerre, egyidejűleg.

Kicsoda az ember? – tesszük fel magunknak vagy egymásnak a kérdést, ha egyáltalán még képesek vagyunk ebben a felpörgetett tempójú időben ilyen kérdésekkel is foglalkozni.

Az információrendszer jóvoltából naponta újabb és újabb adatokat tudhatunk meg népek és személyek sorsáról. Arcok jelennek meg előttünk. Élő történelem: jólét és nyomor; Földünk, ahol élünk, rajta több mint ötmilliárd ember.

Látjuk az embert, amint – meggyőződésből vagy anélkül – pusztítja a másikat, önmagát, környezetét. Közben sokféle szinten tanácskoznak, nyilatkoznak, döntések látnak napvilágot.

Ennek ellenére úgy tűnik, semmi sem képes megállítani ezt az egyirányú „menetelést”.

Fásultság, kiábrándultság, közöny ül ki az emberek arcára. Sokaknál a beletörődés. Ilyen az ember, ez a sorsa.

Az a jó, hogy nem mindenki tesz pontot ennek a mondatnak a végére. Sokan megkérdőjelezik.

Nem kívánnak belenyugodni ebbe. Nem maradhat ilyen az ember! Nem erre a sorsra szánták.

Miért lett hát ilyen? Megállítható és megfordítható ez a folyamat? Hogyan?

Egy ember, a második, aki Istentől született és küldetett a Földre kétezzer éve, harminc évesen, a Jordán folyónál belemerítkezett Ádám fájába, hogy jogosan képviselhesse sorsát. Isten emberré lett.

A tét óriási volt. Az egész emberiség képviselőjében megmérkőzni a gonoszság fejével, a Sátánnal. Visszaszerezni tőle az első ember bukásakor elveszített, Istentől kapott örökséget.

Jézus élete az ember sorsával itt lett egyé örökre és visszavonhatatlanul.

Isten hallható hangon ezeket a szavakat mondta akkor: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

A következő három és fél év annak a jegyében telt, hogy az ördög munkáit lerontsa. Egy cél vezérelte szüntelen: Isten akaratának megélése. Ettől sem a siker, sem a „csőd” el nem tántorította: sem a virágvasárnap dicsőítő tömegének hozsannája, sem a totális „vereség” árnyait rávetítő „Feszítsd meg!” kiáltások.

Rendíthetetlen és győztes volt minden próbában. Így virradt fel a mindent eldöntő ütközet napja.

A Golgota hegyén három kereszt felkiáltójelként meredt a földről az ég felé. Középen kimagaslott az, melyre az Isten-embert, a názáreti Jézust feszítették fel.

Fájdalmas, győztes kiáltása áttörte a mennyek csöndjét, megdermesztette a pokol légkörét, átjárta az egész Földet, úgy, hogy még ma is visszhangzik: Elvégeztetett! Teljesen teljes!

Ehhez semmit nem kell hozzátenni. Csupán el kell fogadni.

Amit Ádám, az első ember elveszített ott az Édenben – az Istennel való bűn nélküli

kapcsolatát –, azt Jézus, a második EMBER itt szerezte vissza. A kereszten megszületett a

gonosz hatalmasságok feletti győzelem! A bukott, bűnnel megfertőzött ember alkalmatlan és képtelen lett volna erre.

A kereszt lett a megépített híd a bűn szakadéka fölött. Többé nem választja el Istent és embert egymástól semmi. Isten igazságossága elégtételt nyert. Az ember által elkövetett valamennyi mocsok, gonoszság, véték és bűn Jézuson lett megbüntetve. Istenből emberré, igazból bűnné lett, hogy aki hisz, az el ne vesszen. Azoknak az Ő tiszta életét ajándékozta cserébe, ami nem csupán új, de minőségében teljesen más, mint a régi, romlott, természet szerinti élet.

A megtérés, újjászületés vezet el ebbe a helyzetbe. Jézus természete, szava, cselekedete megjelenik, megtapasztalhatóvá válik annak, aki hit által ebben az új életben részesült.

Folyamatosan Jézushoz hasonlónak lesz.

Isten már a teremtéskor így alkotta meg az embert: az Ő képére és hasonlatosságára. Az engedetlenség szakította el őt Istentől, s tette az arcát másmilyenné. Régi természetével az ember nem tud jó lenni. Jézus így mondta: „Senki sem jó, csak egy, az Isten.” Ő, aki teljesen egy Istennel, tiszta életét ingyen, kegyelemből felkínálja. Önmagát osztja meg a hit által bűneitől szabaddá lett emberrel, hogy az ezután ne önmagának éljen, hanem Istennek.

Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghaljunk, s az igazságban éljünk. Az Ő sebeiben gyógyultunk meg.

Ilyen gyógyult, igazságban élő, szeretetben járó életek után sóvárog ez a világ. Akik képesek környezetüket megváltoztatni a rosszból a jóra. Szabad embereket vár ez a világ. Olyanokat, akiknek van erejük megtenni azt, amiről tudják, hogy meg kell tenni.

A Golgota keresztjéről árad a fény. Reménység töltheti be a szíveket. Van út az életre!

Tartalommal és méltósággal ki lehet mondani ezt a címet, hogy ember. Újra ember!

Csodálkozás helyett – munkálkodjunk! • (-h -r)

Elcsodálkoznám... De már csodálkozni sem tudok azon, hogy „Diabolosz úr” milyen sok lehetőséget kap az úgynevezett keresztény világban...

Hallgatom a nemzetközi vallási híradót:

Németországban első osztályú komputer programot fejlesztettek ki otthoni gyónáshoz...

Angliában meghírdették az Év Prédikátora versenyt...

Ó, jaj! Holnap már talán arról szól a hír: megrendezték az év imádkozó versenyt...

Megvallom, ennyi „lelki perverzitás”, antikeresztény rossz hír hallatán csak egy dologra tudtam gondolni:

Mennyire fontos, hogy előjöjjenek Isten igazi fiai! Elő a hamisítatlan evangéliummal! Elő az élő jóhírral! (1Pét 2,9)

A CSALÁD

Nehéz napok • Fordította: ifj. Kovács Béla

%Az alábbi cikk Marion Stroud: Loving God, loving you c. könyvéből fordított sorozatunk része, amely a hitetlen családban élő megtért feleségek, édesanyák mindennapi problémáival foglalkozik.

Már megint egy balszerencés nap! Későn ébredsz, és máris elborítanak a gondok, a teendők, amiket ma kell elvégezned, s attól a pillanattól kezdve, ahogy kilépsz az ajtón, minden rossznak látszik. A gyerekek kezelhetetlenek, összezördülsz a férjeddal, és mire eljön az este, eljutsz arra a következtetésre, hogy a hívőségben nincs semmi, ami mássá tenné. A jövő csak monoton, szürke napok sokaságának tűnik előtted, amelyek a semmibe vesznek, és neked még

csak imádkozni sincs kedved.

Éltél már át hasonló napokat vagy heteket? Csak kevesen mondhatják közülünk, hogy még nem. Talán az életed nem különösebben nehéz, mégis a Biblia olyan száraznak tűnik, mint a fűrészpor, és imáid sem látszanak, hogy a plafonnál magasabbra jutnának. A hiteddel kapcsolatos kétségek lassan befészkelik magukat a gondolataidba, és még mielőtt elgondolkodhatnál rajta, hogy egyáltalán lehetséges-e ez egy hívőben, máris ott vannak. Van-e valami gyógymód az elszürkülés ellen, és hogyan alkalmazzuk ezt?

Mindenekelőtt legfontosabb felismerni az okot. Kedélyállapotunk egyik legalapvetőbb befolyásoló oka a hormonok irányította menstruációs ciklus. Olyan sokat írtak már erről a témáról, hogy nem szükséges itt részletekbe bocsátkozni, legfeljebb csak annyira, hogy a menstruációt megelőző feszült állapotnak nem lelki, hanem fizikai okai vannak. Ha nagyon elviselhetetlenek számodra, akkor a helyes lépés, amit meg kell tenned, elmenni az orvoshoz. Amikor felkelés után rosszul érzed magad, először is nézd meg a naptárad. Azonban nem kell mindenért a hormonokat hibáztatni! Más fizikai okok is lehetnek. Talán néhány este, mikor hamarabb le tudsz feküdni, vagy kevesebb a rohanás a nap folyamán, megváltoztatja a hangulatodat is.

Ha nem ilyen egyszerűen legyőzhető a gyakran figyelembe sem vett okok, akkor ideje, hogy egy kicsit mélyebbre áss, és kivedd a szabadnapodat. Te is megpróbáld hívő életedet a saját erődből élni, küszködve régi szokásaiddal, hogy megváltoztasd magad és lekopírozd az általad leginkább csodált hívő életét? Akkor hagyd abba a próbálkozást! Mert ez haszontalan küzdelem, sőt mi több, időpocsékolás, mert lehetetlen megtenni. Isten azt akarja, hogy csak egyetlen személyre hasonlíts, s ez Jézus Krisztus. Ez egy folyamat, nem megy egyik napról a másikra. Hagyjuk abba az erőlködést önmagunk megjavítására, és engedjük, hogy a Szentlélek formáljon minket az Ő ábrázatára! Minden alkalommal, amikor engedelmeskedünk az Ő vezetésének, azt is engedjük, hogy az Úr Jézus türelmes szeretete lépésről lépésre felülkerekedjen az érzékenykedő önszereteten.

Így még a kétségek és a lelki „kiszáradtság” nehéz időszaka is arra szolgál, hogy még mélyebben gyökerezzünk meg Isten szeretetében, ha felismerjük, hogy mindezek segítségünkre vannak, nem pedig elpusztításunkra.

Lehet, hogy problémáid alapvető oka valami más. Aggódsz valami miatt, amiről úgy érzed, nem vagy képes megbirkózni vele? Pál apostol erről így ír: „Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésteiben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Isten békessége, amely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4,6–7). Az aggodalmaskodás tehát engedetlenség, az pedig bűn. Hozd problémádat Jézushoz, kérd az Ő bölcsességét, és hittel köszönd meg a segítségét! Majd tégy lépéseket a megoldás felé! Kezeld úgy a problémát, mint egy kivágandó fát! A favágók nem esnek neki azonnal a fa törzsének fűrészsel vagy fejszével, hanem először levágják a kisebb ágakat, azután a nagyobbakat, és csak ezeketán fognak a törzshöz. Így kell a problémához is közelíteni, amely le akar téged győzni. Kérd Jézust, mutassa meg, melyik kis résszel kell foglalkozni azonnal! Vágd el azt, és az egész dolog sokkal kezelhetőbb lesz ezután. Lehet, hogy azt mondd: „Sokkal egyszerűbb lenne, ha tudnám, miért érzek úgy, és aztán tudnék vele mit kezdeni, de így nem.” Ha így gondolkodsz, hívd a Szentlelket, mutassa meg, van-e valami az életedben, ami elmérgesedett a felszín alatt.

Vagy ránézel egy testvérnőre, és így szólsz: „Persze én is tudnék olyan radikális hívő lenni, mint ő, ha... Ha olyan nyugodt lennék mint ő, vagy olyan könnyedén tudnék emberekkel beszélgetni. Ha a gyerekeim még mindig olyan kicsik lennének, hogy megcsinálnák, amit mondok; vagy már olyan idősek lennének, hogy megállnának a lábukon. Ha férjem olyan lenne, mint az övé, akkor minden vasárnap ott lennék az imaházban; de ha annyi szabadidőm lenne, mint Sallynek, én is bibliakörvezető lennék...” „Bárcsak én is..., vagy ha nekem is...”

– ne töltsd időd ilyen gondolatokkal! Isten adott neked saját temperamentumot, saját tehetséget, és ezekhez időt is. Neki van terve a férjed számára, van terve a gyermekeid számára, és megadja azokat a lehetőségeket is, hogy szolgálj Őt. Fogadd el ezeket ajándékképpen az Ő kezéből! Viszonzásul pedig add neki azt, amire a leginkább vágyik – önmagadat! Akkor az egyéb dolgok is a helyükre kerülnek, te pedig megtanulod a leckét, s ez képessé tesz, hogy az Ő embere legyél saját helyzetekben.

A kétségbeesést kiváltó okok időről-időre megtámadnak minket. Néha ki kell néznünk önmagunkból, hogy felismerjük: ezek a nehéz időszakok az ördög támadásai, melyek célja, hogy elbátortalanítsanak és Isten szolgálatában hasznavehetetlenné tegyenek bennünket. Gyakran olyankor történnek, amikor lelkileg a csúcson érezzük magunkat. A Biblia rövid választ ad az ilyen kísértésekre: „Álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek” (Jak 4,7). Időnként azonban célszerű lelki „feltározást” tartani. Ilyenkor ne tünődj, hanem tekintetedet erősen szegezd Jézusra! Ha Ő a tied, minden a tied, amire szükséged van – fogadd el ezt, és örvendj az örökségednek! Túl sok keresztény olyan, mint az egyszeri texasi farmer, aki végiglovagolta a birtokát azon tünődve, hogyan fogja az adósságait kifizetni. Nem tudta, hogy mélyen lent a földje alatt hatalmas olajmező húzódik, ami, ha feltárnák, többszörös milliommossá tenné őt. Övé volt a föld, és azzal együtt az olajmező, mégis olyan szegény volt, hogy állami segíelyeken élt.

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket” (Fil 4,19) – hiszed-e ezt? Szoktál rövid számvetéseket tartani Isten előtt, kérve és elfogadva az Ő bocsánatát, amint a Szentlélek rávilágít egy-egy bűnre az életedben? Vagy csak vergődsz, bűnösnek és Istentől elhagyatottnak érezve magad, mert ugyanazt műveled ma, amit tettél tegnap, és valójában nem is várod el Istentől, hogy megbocsásson? Lehet, hogy nem várhatod el, de mégis elfogadhatod: „Nincsen azért immár *semmi* kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8,1). Az a hang, amely azt mondja, hogy *mégis* van, egyenest az ördögtől való. Na és mi van az anyagiakkal?

Hiszed, hogy Isten e téren is megadja neked, amire szükséged van? Figyelj csak, az Igében a *szükség* szót olvasod, nem pedig az *akarom* szót! Nem valószínű, hogy találsz egy nercbundát az ajtód előtt egy csomagban, de ha például Carolhoz hasonlóan, egy kis pénzre van szükséged, hogy el tudj utazni valamilyen szolgálatot végezni, bízatsz benne, hogy Ő kirendeli. Carol így tett, és nem csalódott. Isten anyagi gondviselése nem korlátozódik csak Müller Györgyre vagy Hudson Taylorra vagy az Andrews fivérekre.

„Egy ... fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán leszen, és hívják nevét csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság Atyjának, békesség fejedelmének” (Ézs 9,6). Te is rábíztad életed kormányzását? Akkor ismerned kell Őt ezekben a helyzetekben. Szükséged van bölcsességre? Ő az a csodálatos tanácsos, aki vezet és segít igen türelmesen, nem nézve milyen lassan haladsz a tanulásban.

Vannak olyan problémák az életedben, amelyekre sem barátnőid, sem a hivatásos lelkigondozók nem tudnak megoldást? Akkor van lehetőséged tájékoztatni az erős Istent, akinél minden lehetséges! Belefáradtál már „anyunak” lenni, akihez mindenki csak úgy odaszalad, elvárva, hogy erős legyél, megbízható és mindig elérhető? Ilyenkor fordulhatsz az örökkévalóság Atyjához. Lehet, hogy földi szüleid már nem élnek, hogy könnyítsenek az élet nehézségein – támaszkodj az örökkévaló karokra, amelyek soha nem fognak elejteni téged. És végül, ebben a feszültségekkel és gyűlölettel teli világban mehetünk Jézushoz, a békesség fejedelméhez. Emlékeztess erre magad: ha van Jézusod, akkor állandó kapcsolatban élsz a békesség fejedelmével. Engeded, hogy az Ő békessége uralkodjon a szívedben? Legyen így azokban a „nehéz napokban” is, és jóllehet a körülmények nem változnak, a vihar középpontjában mégis béke van. Tehát ne kárhozzátasd magad a kudarcokért! Hozd azokat Jézushoz, és igényeld az Ő forrásait, emlékezve arra, amit E. Stanley Jones a következőképpen fogalmazott meg: „Jézus Krisztusban nem vagyok sem féreg, sem óriás,

csak egy adag lehetőség”.

FÓRUM

Amway – Network 21 • Süveges Imre

Január 8-án délután a Budapest Sportcsarnokban egy rendhagyó és egyben különleges „istentiszteleten” vettem részt. Az Amway képviselőjében, a Network 21 (magyarul: Hálózati munka 21 – talán a 21. századra utal) Magyarország Kft tartotta bemutató szemináriumát, illetve amerikai jellegű show-ját a jelenlevő mintegy tízezer embernek. Hogyan kerültem oda? Az elmúlt két esztendőben több emberrel találkoztam, akik bekapcsolódtak az ilyen üzleti vállalkozásokba, és megpróbálták engem is beszervezni.

Egyszer lehetőségem adódott bizonytságot tenni a Budapest XVII. kerületi Művelődési Ház vezérkarának egy megbeszélésük után. Néhány hétre rá az igazgatóhelyettes hölgy felhívott telefonon, hogy keressem meg, mert egy fontos dologról szeretne velem beszélni.

Várakozással tekintettem a beszélgetés elé. Hamar kiderült, az Amway hálózatba szeretnének beszervezni, gondolván, rajtam keresztül sok embert elérnek. Egy köteg könyvvel – aminek a tetején a Biblia volt – kezdték el a meggyőzést. A többi kiadvány az Édesvíz Kiadó New Age-s könyvei voltak, a sikerről, meditációról, boldogulásról szóltak. Miután befejezték mondanivalójukat, elmondtam nekik, hogy a Biblia és a többi könyv nem fér meg egymás mellett, s ezentúl jó lehetőségem volt a bizonyágtételre. Végül azzal zártuk le a beszélgetést, hogy egyszer elmegyek a fent említett show-ra, ő pedig az imaházba. Mielőtt véleményezném az Amway tevékenységét, nézzük a tényeket, mi is történt azon a bizonyos sportcsarnokbeli alkalmon!

Látványosan berendezett, jól kivilágított színpad, hangos zene, sötétség, felvillanó lézertények fogadták az érkező embereket. Öt órakor megszólalt az üzletlánc szignálja, az emberek lelkesen, felállva tapsoltak és énekeltek. Közben videoklipeket vetítettek, szebbnél szebb tájakat, luxusautókat, gazdag embereket, körülményeket mutatva. A videoklipek alatt angol szavak jelentek meg, így is közvetítve az üzenetet: „Ez nem álmom – számodra valóság lehet – Network 21 – Higgy benne – Te is elérheted – Indulj el – Tiéd lesz...”

Az alkalom két magyar beszámolóval kezdődött, utána egy amerikai előadó házaspár beszélt életükről, sikereikről. Közben lelkesítő zene, fények, ünneplés, videoklipek jellemezték az összejövetelt.

„Evangélizációs” alkalom lévén külön köszöntötték azokat, akik első alkalommal voltak jelen. Az előadók felvázolták a Network 21 által elért sikereiket, és az Amway filozófiájáról beszéltek.

Sikerük, gazdagságuk titka, hogy egyéniségük, kreativitásuk kibontakozása által kiléptek a szürke, hétköznapi emberképből. Beszámolóikban a pénz központi szerepet kapott. Elmondták, hogy a hagyományos tevékenységekkel ellentétben az Amway új perspektívát ad, annak korlátozott lehetőségeit kibővíti. Álmodjunk nagyokat, és tegyünk meg mindent a megvalósulásáért, és álmaink realitássá lesznek. Mindezt gyakorlati példákkal is alátámasztották.

A központi gondolat: minden jó dolog pénzen keresztül érhető el. A pénz biztonságot ad. A sok pénz szabaddá tesz, kitágulnak lehetőségeid. A pénz reménységet ad, és sikeressé tesz. A jó kutatására serkentő ürességünket betölti a pénz, s így boldogok leszünk. Ha sok pénzed lesz, tudsz szeretni, és adni másoknak is. Tehát ha sok pénzed lesz, erkölcsileg megváltozol, jobb leszel. Törődni fogsz másokkal, szeretni fogod a családot, több idő lesz rájuk. Egy vonzó, humanista eszményképet festettek le, ahol a szeretetről szóló szép szavak nagy hangsúlyt kaptak. Továbbá elmondták, hogy a pénzügyi sikereken túl az érdekkapcsolatok

által új barátokat, tartalmas emberi kapcsolatokat is találtak.

Számomra az egész úgy tűnt, mint egy istentisztelet, énekléssel, bizonyágtételekkel, igehirdetéssel, még a szóhasználatuk is nagyon hasonlított. Egy fontos különbséget ismertem fel: Minden a Mammonnak (pénz) és nem Istennek szólt.

Az Amway üzletileg nagyon jól felépített vállalkozás – Multi Level Marketing System – de ehhez egy filozófia is kapcsolódik. A kettő elválaszthatatlan egymástól. Filozófiája ellentmond a Biblia alapvető tanításainak. Volt lehetőségem olyan embereknek bizonyágot tenni, akik már benne voltak ebben az üzleti hálózatban, reakciójuk teljesen azonos volt. Nagyon örültek, és elmondták, őket is ilyen jószándék vezérli, de a megváltás – megtérés üzenetével kapcsolatban teljesen immunisak voltak. A vállalkozásban a leuralás is benne foglaltatik, hiszen az érdekeltség erőteljes kényszerítéssé válik az ügynökök között.

Gyülekezetünkben többeket be akartak szervezni hasonló vállalkozásokba, és néhányan elmondták, annak ellenére, hogy bővebben nem ismerik a tartalmát, a lelkük tiltakozik ez ellen. Minden tényfeltáráson túl én is azt tapasztaltam; a bennem lévő Szentlélek nem tud közösséget vállalni az Amway filozófiájával. Ezután felvetődik a kérdés, mi az, ami nem szennyezett ebben a világban, hiszen ha így nézzük, minden munkahelyen találunk valamit, ami nem Isten akarata szerint való.

A sport világából említek egy példát, ami segíthet a válaszadásban. Vannak olyan sportágak, amit „csak” játszani kell, és semmi köztük a negatív szellemi erőkhöz, mint pl: futball, kézilabda, kosárlabda stb. Ezentúl vannak olyan sportok, melyekhez a játékon túl egy (keleti) filozófia is kapcsolódik, ilyenek a különféle küzdősportok: karate, judo stb. Itt már összekapcsolódik a játék és a filozófia, ami elválaszt Istentől, és negatív szellemi erőket szabadít fel. Hasonló alapelv érvényes az üzleti élettel kapcsolatosan is. A tevékenység és a filozófia nem választható ketté, az nem lehetséges, hogy aktívan részt veszel benne és nincs rád hatással a filozófiája, és a mögötte álló negatív erők.

Jézus így imádkozott értünk: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15). Nem feladatunk a világból való kivonulás, hiszen itt élünk, részt veszünk az itt zajló folyamatokban, használjuk ezeket az árucikkeket. A bennünk lakozó Szentlélek és elsősorban Isten Igéje figyelmeztet, hogy mivel nem azonosulhatunk, Isten pedig meg tud tartani bennünket tisztán.

Végezetül – visszatérve a kiindulópontához –, az igazgatóhelyettes úgy döntött, nem lép be az Amway-be.

{k1995203}

Nagy Bernadett grafikája

KÖRKÉP

Mezőcsokonya • ifj. Kovács Béla

A kis Somogy megyei település, Mezőcsokonya ismerős a pünkösdi körében, sőt, mióta a televízióban a Közösségünkről készített filmben egy-két pillantást vethettünk épülő, szép új imaházukra, elmondhatjuk, egy kicsit ismerősek vagyunk a gyülekezetben is. Mivel így országos ismeretségre tett szert Mezőcsokonya, itt az ideje, hogy lapunk olvasóinak is bemutassuk ezt a lelkes kis közösséget. A gyülekezet pásztorja Gyánó László testvér, aki hosszú éveken keresztül Közösségünk vezetőségi tagja, majd elnöke volt, miközben mindvégig hű maradt Mezőcsokonyához. Vele beszélgettem gyülekezetéről.

– *Laci bácsi! Légy szíves bemutatni Somogy eme bájos kis települését az Élő Víznek! Milyenek itt az emberek, mennyire kötődnek a valláshoz és hitükhöz?*

– Mezőcsokonyának 1300 lakosa van, a megyeszékhelytől, Kaposvártól tizenöt kilométerre

található. Közösségük szeretetotthona és táborhelye, a Vóta-kastély harminc kilométeres távolságra van tőlünk. Csokonya ősidők óta mezőgazdasági jellegű település, néhány kisiparos, kiskereskedő és vendéglős lakta. Az utóbbi négy évben felszaporodtak a vállalkozások. Az egyik legjelentősebb – egy hat-nyolc főt foglalkoztató asztalosüzem – tulajdonosa gyülekezetünk tagja. De sokan a közeli Kaposváron keresik kenyerüket. A hatvanas években földgázt találtak a környéken. Jelenleg is vannak működő kutak a község határában.

Eredetileg református település voltunk, de a század elején kezdődött jelentősebb bevándorlás következtében ma már több a katolikus. A községben az 1870 táján épült református templom a legnagyobb istentiszteleti hely. Római katolikus templom nem volt a faluban, a katolikus hívek a negyvenes évek elején épült egyházi iskolában gyülekeztek mindaddig, amíg a hetvenes években elkészült a templomuk. Náluk látogatottabbak a rendezvények, de nagyrészt az idősebb generáció jár templomba. Fiatalság, ifjúsági élet viszont alig van. Jellemző a század eleji nemzedékre, hogy – idős reformátusok elbeszélése szerint – a mezőre igyekező parasztok hétköznapi reggel is be-betértek „könyörgésre” a templomba, kaszáikat, kapáikat a kerítésre akasztván.

– 1952 óta vagy a pünkösdi gyülekezet pásztorja, ami olyan hosszú idő, hogy már-már történelemnek mondható. Mikor alakult a gyülekezet Mezőcsokonyán?

A pünkösdi gyülekezet alakulása a 40-es évek második felére tehető. Alapítója és első prédikátora Sudár Ferenc volt. Gyülekezetünk eleinte nem tartozott a mostani Közösségünkhöz. Lábmosó és prófétás befolyás alatt állt. Isten gondviselése folytán eljutottak hozzánk a Közösség akkori vezetői: Ladó József, Fábrián József, Kalincsák Mihály, K. Szűcs József testvérek és mások. Az ő biblikus látásuk, tiszta igei tanításuk eredményeképpen csatlakozott gyülekezetünk a Közösséghez, és ez alapozta meg lelki és gyülekezeti életünket. A gyülekezet mintegy tíz éven át magánlakásokban, erre a célra berendezett szobákban tartotta összejöveteleit. A létszámbeli gyarapodás és a szűk lakásviszonyok felvetették az imaházépítés gondolatát. Az ötvenes években azonban ez sem gazdaságilag, sem politikailag nem volt egyszerű feladat. Isten mégis megsegített bennünket, hogy engedélyt kaptunk egy 40 m²-es kis épület megépítésére. Pünkösdi Közösségünkben ez volt az első, az Állami Egyházügyi Hivatal által engedélyezett imaházépítés. Később bővítettük egy kisteremmel, és alatta kazánházzal. Ez a magántelekre épült kis hajlék adott otthont gyülekezetünknek harminc éven át, illetve mindmáig itt tartjuk istentiszteleti alkalmainkat, várva, hogy elkészül az új...

– Amit a tévében is megcsodáltunk, hiszen építészeti szempontból is nagyszerű imaház van épülőben Mezőcsokonyán. Mikor kezdődött az építkezés, és milyen lesz az új épület?

– 1992 őszén vágtunk bele a nagy munkába. Kérelmünkre a helyi önkormányzattól térítésmentesen kaptunk telket a község legszebb, központi helyén. 1993 tavaszán indult meg az építkezés. Az elmúlt évben a Magyar Televízió jóvoltából a félig kész épületet láthatták a tv nézők. Sokaknak az a véleménye, hogy a község legszebb épülete lesz. Az épületben helyet kapott egy 100 m²-es imaterem, egy 34 m²-es ifjúsági terem, két gyermekterem, karzat, előtér, vizesblokk és egy kis iroda. A tervezett ülőhelyek száma a nagyteremben kb. 100. Nagyobb rendezvények esetén (evangélizáció, körzeti találkozó, hangverseny, falukarácsony) az egész épület igénybe vehető, és terv szerint 200–250 főt is képes befogadni. A költségvetési összeget kb. 7 millió forintba becsültük. Ez az összeg – sok-sok közösségi munkával – talán elég is lesz. Eddig mintegy 4,5–5 millió forint a ráfordítás. A készültségi fok 60% körül van.

– Hogyan tapasztaltátok meg Isten segítségét az építkezés cseppet sem egyszerű, és igencsak embert próbáló munkájában?

– Nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy erőnket meghaladó vállalkozásunkban csodálatosan megtapasztaljuk segítségét. Közösségünk gyülekezetei felé ezúton is kifejezzük

hálánkat és köszönetünket a példátlan segítőkészségért. Jóleső volt tapasztalni pünkösdi népünk közösségvállalását és az együvé tartozás érzését. Úgyszintén köszönetet mondunk Közösségünk Elnökségének, Presbitériumának és Építési Munkacsoportjának, hogy a pályázat elbírálása során méltányolták helyzetünket. A hajlék még nem kész, további erőfeszítést, áldozatvállalást, segítséget igényel. Kérjük testvéreinket, imádkozzanak értünk, hogy legyen erőnk befejezni, amit elkezdünk.

– *Bizonytal sok tapasztalatot szereztek lelki téren is az építkezés eddigi szakaszában.*

– Csak néhányat említenék most. Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy egy ilyen építkezés a gyülekezet komoly erőpróbája, amihez nem elég a lelkesedés, hanem kitartó és kemény munkát is igényel. Viszont adakozásunk és elvégzett munkánk bizonyítja, hogy a tagság mennyire magáénak érzi az egész építkezést. Természetesen türelmünket is próbára teszi, de kidomborodik egymásrataltságunk, és összetartozásunk igénye is. Mindamelllett azt kell mondanom, hogy egy kőház építése – minden nehézsége ellenére – mégis könnyebb a lelki ház felépítésénél.

– *Álljunk meg itt néhány percre! Milyen az épülő lelki házatok?*

– Gyülekezetünk jelenlegi létszáma kerekén ötven fő, amelynek több mint kétharmada fiatal. Az ifjúság szerepe különben is nagyon meghatározó az utóbbi években.

Amikor az idősebb generáció lelki élete a fáradtság jeleit mutatta, akkor Isten kegyelme a fiatalokat használta eszközül a gyülekezet megújulásában. Köszönjük az Úrnak, hogy ők azóta sem fáradtak el. Komoly imalelkület és missziószellem hatja át ifjúságunkat. A hét egy napján ifjúsági imaeste, egy alkalommal ifjúsági óra van. A vasárnapi szolgálatból is jelentős részt vállalnak. Missziói tevékenységük kiterjed a környező településekre. Ennek eredményeképpen ma már 3–4 településen is vannak új tagjaink. Reménységünk szerint az ottani gyülekezetek első zsengei, alapító tagjai lesznek.

– *Az előbb beszéltünk róla, hogy több mint negyven éve állsz a gyülekezet élén. Hogyan kezdődött a szolgálatod?*

– Igen, 1952 óta – kis megszakítással – vagyok a gyülekezet pásztorja. 1969–72 között Kiskőrösön szolgáltam. Hogyan is kezdődött?

1949-ben tértem meg és nyertem Szentlélek-keresztiséget. Három év múlva, húsz évesen a gyülekezet pásztori szolgálatára kaptam megbízást. Hűséges munkatársammal és testvéremmel, Gyánó Jánossal azóta együtt végezzük a gyülekezeti szolgálatot. Szélesebb körű szolgálatom (1958-tól körzeti elöljáró, 1965-től országos vezetőségi tag voltam) sokszor más területekre szólított hazulról. Ezt nem tehettem volna, ha János szolgálatára helyben nem számíthatok.

– *Milyen a kapcsolatokat a környéken levő más felekezetekkel?*

– Az említett egyházakon kívül a községben egyéb felekezet, evangéliumi közösség nem működik. Amíg voltak baptista és metodista testvérek, hosszú időn át együtt tartottuk istentiszteleti alkalmainkat. A Kaposváron működő evangéliumi egyházakkal ma is szoros, testvéri a kapcsolatunk. A pásztori és az aliánsz imaközösséget évek óta gyakoroljuk. A helyi egyházakkal együtt falukarácsonyt, közös egyházi hangversenyt, egyházzenei koncertet rendeztünk, nem kis sikerrel. A legutóbbi önkormányzati választás után vallási bizottságot is alakított a képviselőtestület. Ez a bizottság nagymértékben épít javaslatainkra és aktív közreműködésünkre. A körzetben Böhönyén a református gyülekezettel, Vésén az evangélikus gyülekezettel voltak közös rendezvényeink. Valljuk, hogy „társuk vagyunk mindazoknak, akik félik az Urat...”

– *Milyen missziós lehetőségeitek adódnak Mezőcsokonyán és környékén? Milyen elképzeléseitek vannak ezen a területen?*

– Amint már említettem, hála az Úrnak, missziós lelkületű fiatalok vannak a gyülekezetben. Van két Bibliái Főiskolai hallgatónk, egy nappali tagozatos lány és egy levelező tagozatos férfi testvérünk. Épülő imaházunkban az ifjúsági termet – teaház-jelleggel – missziós

szolgálatra akarjuk berendezni. Elsősorban azokat a fiatalokat akarjuk elérni, akik nem kötődnek semmilyen közösséghez. Már is úgy tapasztaljuk, hogy az Úr egyre szélesebb kaput nyit számunkra úgy a közösségünkben, mint a környéken. Egyre több szolgálati felkérés jut el hozzánk a társadalom különböző rétegeiből. Missziós szolgálatunkban komoly segítség a kadarkúti szeretetotthon jó hírneve. Sokan ezen a csatornán ismerik meg Közösségünket. Hivatalos értékelés szerint az Otthon a megyében a legszínvonalasabb, legjobb.

– *Végül szeretném tágitani kérdezősködésem körét. Mint Közösségünk volt elnökét kérdezlek. Hogyan látod a Pünkösdi Közösség helyzetét a többi egyházak között, lehetőségeit a társadalomban? Miben kellene változnunk és mennyiben?*

– Látásom szerint Közösségünk eddigi történelme során soha nem voltak ilyen kedvezőek a lehetőségek, mint napjainkban. Évtizedeken át álmodoztunk olyan helyről, ahol országos találkozót, ifjúsági és gyermektáborozásokat tarthatnánk. Van jól működő szeretetszolgálatunk, szépen fejlődő színvonalas főiskolánk, egyre épülő, szépülő imaházaink, közösségi folyóiratunk. Korlátlan lehetőségek az evangélium hirdetésére, iratterjesztésre. A különböző missziós szolgálatoknak olyan lehetőségei, amiről még nem is álmodtunk. Letörte az Úr a „vaszarakat” és összetörte az „érkapukat”... (Ézs 45,2). Dicsőség és hála Neki! Kedvező helyzetünkhöz, attól tartok, nem nőttünk fel lelkileg, hogy élni tudnánk lehetőségeinkkel. Pünkösdi hitünk kimondhatatlan értéket képvisel, de csak ha valóban megéljük, átéljük a Lélek kiáradását, csak ha valóban Isten Szentlelke uralma alá tudjuk rendelni életünket. Nagy hiányosságnak látom, hogy nem helyezünk elég hangsúlyt a Szentlélek munkájára. Ugyan beszélünk róla, de hiányzik az elmélyült, komoly imaélet, amit régen „tusakodásnak” nevezünk. (Talán nem jól nevezük, de jól gyakoroltuk.)

Gyülekezetünk tagjai sokan nélkülözik a Szentlélekbe való bemenést. Azt hiszem, nekünk prédikátoroknak, lelkimunkásoknak, gyülekezeti véneknek ezen a téren komoly mulasztásaink vannak. Nem kérdezzük a Lélek nélküli gyülekezetektől, gyülekezeti tagoktól: „vettetek-e Szentlelket, minekutána hívökké lettetek?” (ApCs 19,2). Nekünk előjáróknak, lelki munkásoknak kell meghallani, szívünkre venni az Úr üzenetét: „A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes Uram, a Te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a Te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtunk a pogányok. Miért mondanák a népek között, hol az ő Istenük?” (Jóel 2,17)

A szívből jövő megtérést, az őszinte bűnbánatot követi az ígélet: „És leszen *azután*, hogy kiöntöm Lelkemet minden testre...” Az „*azután*” látásom szerint, nem időmeghatározás, hanem egy állapotnak a következménye. Azt hiszem, „ideje nekünk keresni az Urat”, hogy a jelenlegi, soha nem tapasztalt lehetőségekkel élni tudjunk. Hogy Közösségünk ne szaporítsa a léleknélküli, üres szertartásokba süllyedt vallási közösségeket, hanem a Szentlélek éltető, lüktető ereje munkálkodhasson köztünk és bennünk. A Lélek területére csak leoldott saruval, őszinte alázattal közelíthetünk, hogy meg ne csalattassunk. Nagy veszély e téren a felszínesség, amikor egy kis felcsigázott állapotra mondjuk, hogy ez az, vagy bizonyos jelenségekre: „ez az Istennek nagy ereje” (ApCs 8,10). Ne feledjük: Jézus Krisztus a mi Megváltónk kereszttel Szentlélekkel és tüsszel! S az Övéinek nem pótlékot, nem hamisítványt, hanem valóságost ad (Péld 8,14–21). Azt hiszem, valamennyien látjuk, tapasztaljuk, hogy a jelenlegi szellemi zűrzavarban, a különböző forrásokból származó információáradatban vergődő embert csak a felülről jövő Lélek tiszta fuvallata képes megváltoztatni.

Nem pulpitusról, hanem térdeplő alázattal mondom ezeket, mint akinek elsőként van szüksége bűnbánatra, őszinte alázatra és Isten-keresésre. A négy szelek felől jöjj elő Lélek, és lehelj életet gyülekezeteinkbe, hogy Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak élete látható legyen a mi halandó testünkben.

– *Úgy legyen! Köszönöm a beszélgetést, és kívánom az Úr áldását életedre és gyülekezetedre.*
{k1995204}

Közgyűlési hírek • Kovács Zoltán

Február 18-án került sor az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Országos Közgyűlésére a Gizella úti imaházban. Beszámoló közgyűlés lévén a részvételi arány alig haladta meg a 60%-ot.

A délelőtti folyamán hangzott el az elnöki és a pénzügyi beszámoló. Nagyobb számú hozzászólást csupán a kadarkúti szeretetotthon pénzügyi támogatása és az „egyházi személy” meghatározásának ügye váltott ki. A jövőben Közösségünkben csak az számít egyházi személynek, aki felavatott szolgálattevő, és ma is aktív gyülekezeti szolgálatban áll, ill. ilyen szolgálatból ment nyugdíjba. Erre az alapszabály-módosításra azért volt szükség, mert január 1-től a társadalombiztosítás nem fogad el az egyházi személyek után tb járulékot. Az ingyenes orvosi ellátást lelkészeink továbbra is megkapják, ám nyugállományba vonulásukkor csak az állampolgári jogon kapható minimálnyugdíj jár nekik. Ezért a Közgyűlés a későbbiekben úgy határozott, hogy közösségi vagy más felekezetekkel közös nyugdíjpénztárat hozunk létre, hogy normális megélhetést biztosító nyugdíjkiegészítést folyósíthassunk az ezután nyugdíjassá váló lelképásztoraink számára.

A délutáni program a Bibliai Főiskola, a Kadarkúti Szeretetotthon és a misszióágak (ifjúsági és gyermekmisszió, sátormisszió stb.) beszámolóiból tevődött össze. Szinte minden beszámolóban megemlítették az anyagi források szűkösségét, melyet azonban Isten áldása gazdagon ki tud pótolni. Megtudhattuk, hogy az idei evangélikációs tevékenységünkben a sátormisszió lesz a húzóág, és egy újabb evangélikációs sátor érkezése is várható. A Bibliai Főiskola számára továbbra is nagy gond az önálló épület hiánya. Pintér Imre elnökhelyettes testvér lemondott az Országos Ifjúsági Munkacsoport vezetői tiszteréről, helyére Süveges Imre testvér került. Az OIM új tagjai: Csernus Ákos, Hege Zsolt és Tulipán Ferenc.

A gyülekezetplántálásról tartott beszámolójában Pintér Imre elmondta, hogy ki kell törnünk a Közösség régebbi falumissziós jellegéből, és a városok, elsősorban Budapest evangélikációjára kell helyeznünk a hangsúlyt. „Jövőre a honfoglalás 1100. évfordulóján ébredés várható az országban – jelentette ki –, melyben külföldi evangélikáló csoportok segítségére is számíthatunk.” Ismertette egy három éves gyülekezetplántáló iskola tervét, melynek hallgatói már a tanulóévek alatt bekapcsolódnának a munkába, és sejtyszerű csoportokat létrehozva a 3 év elteltével mindannyian 100–100 fős gyülekezettel rendelkeznének a fővárosban a tervek szerint. Az egy hónap időtartamú Ural-vidéki misszióúton nyolcan vennének részt, köztük erdélyi magyar pünkösdielők és karizmatikus baptisták.

A Közgyűlésen vissza-visszatérő gondolat volt a határokon túl élő magyar testvéreinkért való fokozott felelősségünk. Különösen erős ez az evangéliumi irodalom területén, hiszen ilyen magyar nyelven csak tőlünk tudnak beszerezni. Nagy szükségük van magyar nyelvű Bibliákra, énekeskönyvekre és más evangéliumi irodalomra. Mivel a kapott anyagokért fizetni nem tudnak, ezek biztosítása csak adományokból lehetséges.

Az OP választás eredménye

Idén januárban járt le az Országos Presbitérium (OP) tagjainak megbízása. Az OP választások a körzeti véngyűléseken zajlottak az új Országos Presbitérium január 28-i alakuló ülését megelőzően. A következő négy évre mandátumot szerzett OP tagok (dőlt betűvel jelezzük a most először bekerülteket):

Ádámkó András, *Ádámkó Lajos*, Balogh István, Bereczki Sándor, *Berla Ferenc*, Bordás Sándor, *Borók János*, Chernel András, Demeter Árpád, Dékány István, D. Nagy Tamás, Durkó Albert, Fábrián Attila, Földesi Zoltán, Kázmér Pál, Kecser István, *Kincses Benjámín*, Kovács József, Magyar Béla, dr. Molnár István, Monos Mihály, Mundrucz István, Nagy

Miklós, Nyári István, Nyeste Ferenc, Pataky Albert, Pintér Imre, id. Pintér Imre, Rokszin Tivadar, Sütő Bálint, Szabados Zoltán, Szabó István, Szili Pál, Szomor Endre, Telegdi József, Tulipán Miklós, Városi Ferenc, Weigert József.

Az előző ciklusban OP tagok voltak, ezúttal kimaradtak vagy nem vállalták ezt a szolgálatot: Béres János, Bozsóky Ferenc, Dicső Gusztáv, Gyánó László, Tfirst Gyula. Urunk áldását kívánjuk életükre, szolgálatukra a továbbiakban is!

Imádkozzunk vezetőinkért, hogy Isten akarata szerint tudják ellátni felelősségteljes szolgálatukat!

Statisztikák az EPK tagságáról

(a beérkezett statisztikai adatlapok alapján)

(Az egy évvel ezelőtti adatok az Élő Víz '94/2. számában találhatóak a 6–7. oldalon.)

A Közösség taglétszáma 1995 január 1-én: **5106** fő

Látogatók, törekvők száma: **960** fő

gyermekek száma a gyülekezetekben: **1799** fő

közülük **1152** tartozik a **109** gyermekbibliai kör csoport valamelyikébe.

Így Közösségünk lelkigondozottjainak száma: **7865** fő

Gyülekezetek és misszióállomások száma: **109**

20 főnél kisebb tagsággal: **55**

20 és 100 fő közötti tagsággal: **43**

100 főnél nagyobb tagsággal: **11**

A taglétszámváltozások megoszlása

Taglétszám 1994. január 1-én: **5040** fő 100%

1995. január 1-én: **5106** fő 101,31%

Az 1994. év során növekedés: **454** fő 9,01%

csökkenés: **387** fő 7,68%

(Ezek az adatok nem teljesen pontosak – bár jó képet adnak a tendenciákról –, mivel nem minden gyülekezet töltötte ki pontosan, ill. küldte be a statisztikai adatlapokat.)

1994-ben a Közösség taglétszáma 1,31%-kal (66 fővel) növekedett.

{k1995206}

A taglétszám csökkenés okainak aránya

{k1995207}

A taglétszám nemek és korcsoportonkénti megoszlása

{k1995208}

A tagság nemek szerinti megoszlása

{k1995209}

A taglétszám növekedés okainak aránya

Jó hír Debrecenből • *Bordás Tibor*

Hálás szívvel köszönjük meg az Úrnak, és az Ő neve dicsőségére írjuk meg bizonyságul, hogy 1994. dec. 25-én karácsony első napján 15 órától istentiszteletet tarthattunk Debrecenben a Vörösmarty út 2. szám alatt a hajléktalanoknak, és mindazoknak, akiknek szívében vágy volt, hogy részt vegyenek az ünnepi istentisztelettel egybekötött szeretetvendégségen.

Örömmel tölti el szívünket, hogy hangozhatott Isten öröme az azok körében is, akik nem voltak templomban, rokonoknál, szerető szívek között ezen a szép ünnepen. Jó volt velük együtt énekelni az ismert karácsonyi énekeket, bizonyágot tenni nekik Jézusról, és hirdetni az élő Igét közöttük. Megköszönjük Istennek a megnyílt szíveket, és azt az újabb alkalmat, amit velük együtt tölthettünk a Kurucz utcai gyülekezetben az 1994-es év utolsó éjszakáján,

Szilveszterkor. Nagy öröm volt számunkra, hogy az Úr jelenlétében, kedves barátainkkal léphettünk át az új évbe, és vasárnap délelőtt, az 1995-ös év első istentiszteleti alkalmán is közöttünk voltak. Kívánjuk, hogy megismerjék a feltámadott Jézus Krisztust, hogy az ő Megváltójuk is lehessen! Kérünk, imáitokban hordozzátok Isten előtt!

OIH – Imaharcosok • Kovács Zoltán

{k1995210}

Megalakult az Országos Imacsoport Hálózat (OIH). Bizonytalán már többekhez eljutott a hír, és remélhetőleg senkit sem hagyott hidegen. Végre itt a lehetőség olyan szolgálat végzésére, melyhez nem szükséges tehetség vagy iskolai végzettség, csak Istennek odaszánt szív és kitartás az imádkozásban. Mondhatod, eddig is imádkoztál otthon egyedül. Jól tetted, folytasd ezután is! De hasznos, ha belépsz az OIH valamelyik imacsoportjába, mert ennek tagjai az egyéni imádkozáson túl együtt imádkoznak az éppen aktuális imacélokért az ország minden pontján. Az OIH által adott plusz az imacélok megadásában és a mozgékonyban van. Az Országos Imacsoport Hálózat révén lehetővé vált, hogy ha például valamelyik testvér súlyos balesetet szenved, az eset után pár órával már az egész országban imádkozzanak érte a telefonon riadóztatott imacsoportok tagjai.

Az OIH létrejöttének kezdeményezője és jelenlegi vezetője Nyeste Ferenc soltvadkerti lelkipásztor. Ő elsősorban a sokat emlegetett magyarországi ébredés előkészítésében látja a hálózat szerepét. Az ébredések történetét tanulmányozva az a meggyőződés alakult ki benne, hogy az ébredések mindig buzgó imádkozással kezdődtek. Az ébredés az Úr munkája, de a ránk bízott részt nekünk kell elvégeznünk. Cél a hatékony és rendszeres közbenjárás országos szinten.

Jelenleg 47 regisztrált csoport működik, de valóságban már több mint 50 az imádkozó csoportok száma. Nyeste testvér el szeretné érni, hogy Közösségünk minden gyülekezetében legyen legalább egy imacsoport, a nagyobb gyülekezetekben több is. Az imacsoportok 5–8 fősek, és rendszeresen imádkoznak a meghatározott célokért. Készek arra, hogy név szerint imádkozzanak olyan szolgáló testvérekért, vezetőkért, akiknek éppen szükségük van erre. Ezt telefonértesítésre egyidőben több helyen teszik.

Az imacsoportok vezetői lelkipásztori ajánlás alapján kerülnek kiválasztásra. Jelentkezni Nyeste Ferenc testvér címén lehet:

6230 Soltvadkert, Pf. 4. Tel: (06) 78-381-391

A jelentkezők figyelmébe ajánljuk, hogy az imádkozáshoz nem elég a lelkesedés. A közbenjáró imádkozás munka, szüntelen teherhordozás, melyért dicséret a Földön nem jár. Csak az lehet közbenjáró, akit Isten el tud fogadni (aki tiszta, szent életű).

Az Országos Imacsoport Hálózat imatémái:

1. Sátormisszió eredményességéért (új gyülekezetek alakulásáért).
2. Magyarország igazi lelki ébredéséért.
3. Lakóhelyed és környéke ébredéséért.
4. A tiszta evangélium hirdetéséért és győzelméért.
5. Gyülekezeteink lelki megújulásáért, növekedéséért.
6. Isten felkent szolgálóiért, a vezetőkért (szükség esetén név szerint is).

Május 20-án 19 órától országos imádkozás lesz Magyarország ébredéséért. Kérjük kedves olvasóinkat, aki tud, kapcsolódjon be ebbe!

Végezetül álljon itt Fábrián Attila testvér figyelmeztetése, melyet az imahálózat vezetők szemináriumán mondott az imádkozóknak február 25-én a Központban:

„A Közösség csak olyan magaslatokat tud elérni, amilyen mélyen meg tudja alázni magát az Úr előtt, például imában. Alázattal imádkozzatok, ne nézzétek le azokat, akik nem tudnak bekapcsolódni az imahálózatba! Az imádkozás folyjon szüntelenül, alázatosan és

határozottan!”

Jézus-emlékpark Názáretben • D. S.

Jézus születése a kutatók szerint nem időszámításunk kezdetére tehető, hanem néhány évvel előbbre. Sok vita folyt már, hogy a „néhány” pontosan hány évet jelent.

Konradin Ferrari d’Occhieppo osztrák csillagász, bécsi egyetemi professzor számításai szerint időszámításunk kezdete előtt 7-ben, november 12-én mutatta a babiloni bölcseknek a fénylő csillag azt a helyet, ahol megszületett a Messiás. E számítás szerint 1993 karácsonya előtt volt 2000 éve, hogy Jézus Krisztus megszületett. I. Konstantin római császár jóvoltából viszont 1995-öt írhatunk. Nincs vállalkozó, aki ezt megváltoztatandó megpörgetné a világórát, és egyik napról a másikra 2002-be repítene bennünket, hisz akkor kimaradna az oly nagyon várt 2000. év.

Názáretben emlékpark építését kezdik hamarosan. Az 1000 m hosszú és 300 m széles emlékparkot a zsidó és az arab városrész határára tervezik. Napi 10 ezer látogatóra számítanak, szeretnék, ha az emlékpark zarándokhely lenne.

A mesterséges tájból – amely a 2000 évvel ezelőtti Jézus korabeli természeti képet hivatott felidézni –, kimagaslik majd az életfa 75 méteres magasságával Jézus feltámadását jelképezve.

Alakulhatnak emlékbizottságok, adományokból milliárdokat ölhetnek a megemlékezések költségeire, ez mégsem fog senkit a mennybe juttatni. A bűnbocsátó nagypénteki és az újjászüülő húsvéti események személyes átéléssé válhatnak mindazok számára, akik kérik, vágyják vagy akarják. Időponttól és helytől függetlenül.

Emlékezni az úrvacsoránál kell, ezt Jézus hagyta meg. A nagypénteken és húsvétkor történtek készítsék hálára szívünket, mert az őszinte, szívünk mélyéből jövő hálaadás kedves istennek. Jézus halála és feltámadása szívünk emlékparkjába legyen bevésve – örök időkre.

BIZONYSÁGUL

Halálból az életbe • Nagy Mónika (Csetény)

Nagy Mónikának hívnak. A Csetényi Pünkösdi Gyülekezet tagja vagyok. Hosszabb ideje szenvedek cukorbetegségben, pedig még csak 16 éves vagyok. 10 évesen bemerítkeztem, majd egy év múlva az Úr betöltött az ő drága Szentlelkével. Idáig nagyon jól éreztem magam egészségileg is. Inzulint már csak kis mennyiségben kaptam.

Tavaly október 28-án reggelre mély kómába estem, így szirénázó mentővel vittek a zirci kórházba. Ott látták súlyos állapotomat, ezért az infúzió bekötése után tovább száguldott velem a mentő Veszprémbe, a Gyermekkórházba. Délután édesanyám már nem talált az ágyon, mivel állapotom rosszabbodott, és átvittek az intenzív osztályra. Tele voltam műszerekkel, összesen harminchat üveg infúziót kaptam. Itt a doktornő megmondta édesanyámnak, hogy „készüljenek fel a legrosszabbra, mert Mónika állapota súlyos. Orvosilag mindent megteszünk, de nincs remény a megmaradásához.”

Leálltak a veséim, és az agyműködésemmel is baj volt. Ekkor szüleim nem tudtak mást tenni, mint megalázkodva Isten elé járulni. A testvérek is felemelték szavukat Istenhez, hisz ők is tudtak arról, mi történt velem. Imádkozás után édesanyám kinyitotta a Bibliáját este 11 óra körül, és az Úr szólt hozzá: „Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az Úr, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened: Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek. Túlradó haragomban egy

pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked – mondja megváltó Urad” (Ézs 54,6–8).

Másnap, 29-én édesapám egyedül jött el az intenzív osztályra, s ott örömmel fogadta a doktornő, hogy túl vagyok az életveszélyen, éjfélkor életjelt adtam, 2 órakor pedig már teljesen eszméltem. Visszaállt a veseműködésem, teljesen normálisan gondolkozom, tudok járni. Sőt novemberben már visszamehettem az iskolába.

Az orvosoknak minden hihetetlen volt, ez a gyors gyógyulás, az, hogy járok, beszélek stb. Ők is azt mondták, isteni csoda történt.

Igen, az, mert az Úr ma is jeleket és csodákat tesz. Nekem még nagyobb hitet, erőt adott az Úr a történetek által. A szívem hálával van megtelve az Úr iránt. Szeretnék hűséges, bátor bizonyoságtévője lenni az Úr Jézusnak.

Drága testvérem, barátom, te, aki elolvastad ezt a bizonyoságot, kívánom, hogy értsd meg: veled is cselekedhet nagy dolgot az Úr!

Ha még nem döntöttél mellette, ragadd meg az alkalmat! Hidd el, csodálatos az Úrral járni, benne bízni és abban a hitben lenni, hogy eljön az az idő, amikor elvisz bennünket az örökkévalóságba, ahol mindig vele leszünk, és nem lesz többé fájdalom, könny, betegség, csak örök boldogság.

Engedjétek meg, hogy így is megköszönjem mindazoknak az imáját, akik felemelték szavukat az Úr Jézus Krisztushoz!

Külön köszönöm a fiataljainknak és magának a gyülekezetnek, valamint vezetőjének, id. Pintér Imre lelkipásztornak és családjának.

{k1995211}

„Ímé mindent újjá teszek” • Cserháti Bernadett (Pécs)

Vallásos családban nőttem fel. Édesanyám a katolikus egyház törvényei és előírásai szerint nevelt. Igyekeztem ezeket betartani, és olyan életet élni, amelyet megkívántak tőlem. Hittem abban, hogy Isten létezik, de ez a hit egyre inkább üresnek és formálisnak bizonyult. Ez a hit Istent nagyon távolivá tette, személytelenné, olyan valakivé, aki valahonnan nagyon messziről lát engem, és megbüntet, ha rosszat mondok vagy teszek. „Miért van ilyen nagy távolság köztem és Isten között, ha Ő valóban szeret engem?” – kérdeztem magamtól újra és újra, de választ nem kaptam, a szívem üresen kongott. Megvolt hát a vallásom, de tartalom nélkül. Ez lenne mindaz, amit Isten nyújtani tud az embernek? Amit elvár tőle? A vasárnapi templomba járás, néhány ünnep megtartása, egy-egy felolvasott imádság? Nekem éppen a hétköznapijaimban lett volna Istenre szükségem, hogy ne éljek kettős életet, és ne essek minduntalan ugyanazokba a bűnökbe.

Ezek a kérdések napról-napra a templomba üztek-hajtottak, és vágyat ébresztettek Isten megismerése után. „Istenem, ha lehetséges megismerni Téged, kérlek mutasd meg magadat nekem!” – így kiáltottam szüntelen. És Isten meghallgatta kiáltásomat, és válaszolt könyörgésemre.

„Mert nagyot művelt velem a Hatalmas, és szent az Ő neve!” (Lk 1,49) Ő tudta, hogy nekem is egyetlen valakire van szükségem: az Ő Fiára, Jézusra. Ezért tette fel nekem ezt a kérdést egy olyan emberen keresztül, akit azért választott ki, hogy Őt megismerjem. „Kicsoda neked Jézus?” A kérdés törként hasított szívembe, mert Jézus senkit sem jelentett számomra, csak egy nevet, egy történelmi személyt, aki valamikor itt élt a Földön, és meg kellett halnia az emberek bűneiért.

„Jézusra van szükséged! Vedd a Bibliát és olvasd az Igét!” – hangzott felém a hívő testvérnő szava. És az akkor felolvasott ige olyan erővel tört be üres és vágyakozó szívembe, hogy azonnal megcselekedte Annak akaratát, aki elküldte! „Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Szükség néktek újonnan születnetek” (Jn 3,5;7).

Igen, végre megvan! Ez hát, ami hiányzott! Ez a tartalom, a lényeg: újjá kell születnem! A kincs, amit nem lehet pénzen megvásárolni, mert annak ára Jézus Krisztus Golgotán kifolyt drága vére az *én bűneimért* is! A Biblia megelevenedett, Jézus valóság lett! Megtörtént a legnagyobb csoda, ami csak egy ember életében bekövetkezhet: Isten Igéje a Szentlélek által megelevenített és újjászült: új életet kaptam Jézusban, „a régiek elmúltak, és minden újjá lett” (2Kor 5,17).

Krisztusban új teremtéssé lettem, Isten gyermeke lettem, mint aki „nem vérből, sem a testnek akaratából, sem férfiúnak indulatából, hanem Istentől született” (Jn 1,13).

Isteni természet részesévé lettem, többé már nem akarok magamnak élni, hanem vágyom, hogy Jézus Krisztus élhesse bennem az Ő életét!

Igen, Jézus Krisztussá lett számomra, Megváltóvá, aki helyettes áldozatával áthidalta a szakadékot Isten és közöttem, és Istent, akit a Lélek által Atyámnak szólíthatok, közelvalóvá tette számomra. Mert „mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született” (1Jn 5,1). Hiába voltam vallásos ember, hiába jártam templomba és hallottam rendszeresen Istenről, Jézussal való élő találkozásra volt szükségem, arra, hogy a Szentlélek meggyőzzön arról, hogy bűneimben halott vagyok, és felkínálja nekem az üdvösséget Krisztus keresztségében. Amikor bűnbánattal és hittel elfogadtam az értem hozott áldozatot, elfordultam bűneimtől és odafordultam Istenhez, megragadva mentő kezét, Isten új, örök életet adott a Szentlélek által Jézus Krisztusban. „Mert Krisztus Jézusban sem a körülméltetés, sem a körülméletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés” (Gal 6,15).

Nem az számít, milyen a vallásod, milyen gyülekezetbe jársz – egyetlen dolog számít: Kicsoda neked Jézus? Ha Jézus számodra Krisztus, az élő Isten egyszülött Fia, aki megváltott és megszabadított a bűneidből, akiben semmi kárthatóságod nincs, ha vele együtt meghaltál ömbered indulatainak és kívánságainak, és fel is támadtál egy új életre, akkor Jézus a te Szabadítód is lett.

Ha még nem nehezedett rád bűneid súlya, ha még nem térdeltél sírva a kereszt lábánál, és nem élted át Jézus vérenek megtisztító erejét, szükség neked újjászületned!

Borulj térdre, és velem együtt kiálts Istenhez: „Istenem, mutasd meg magadat nekem! Vedd el szívem keménységét, és adj egy tiszta, új szívet, amely csak Neked él!”

Válaszd az élet útját! • Nagy Kornél

Ha olyan úton jársz, amelyen bizonytalanság, kilátástalanság vesz körül, és nem tudod, hová vezet, akkor ma még van lehetőség egy másik út választására.

A Szentírásban Isten a következőt ajánlja: „*Én most elétek adom az élet útját és a halál útját*” (Jer 21,8). Ha felületesen, földi, materiális módon nézed e két úton haladókat, talán nem sok különbséget látsz közöttük. Pedig a valóságban óriási a differencia. A halál útjáról ezt olvashatjuk a Mt 7,13-ban: „*széles az az út, amely a kárthatba visz, és sokan vannak, akik azon járnak*”. Tehát ez népszerű, sokak által választott lehetőség. Az ember hajlamos a nagy tömegek vonzásának engedni, másokat utánozni és meggondolatlanul követni. Csak az a nagy baj, túlnyomó részük nem tudja, vagy ha tudja, nem veszi komolyan, hogy ez a veszedelemben, a halálba visz.

Most nézzük, mi olvasható az előbbi ige folytatásában a másik útról: „*keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják*”. Valószínű felvetődik benned a kérdés: hogyan találták meg az életre vezető utat az azon haladók? Ez egyszerű: ők találkoztak Jézus Krisztussal, és akik vele találkoznak, azok megtalálták az élet útját. Ő azt mondta: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet*” (Jn 14,6). Ez az élet, melyet Jézus ad, nem akármilyen. „*Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha*” (Jn 10,28). A fentiekből világosan látszik az egyértelmű különbség. Nem szükségszerű, hogy aki most a halál útján megy, elveszzen. „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát (Jézus Krisztust)*

adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16).

Ma visszafordulhatsz, és a golgotai keresztnél, ahol Jézus életét adta érted, megtalálod a keskeny út kezdetét. Ha Jézus megszólított e néhány soron keresztül, akkor én, mint aki szintén az élet útját választottam, sem kívánhatok jobbat, hogy válaszd te is ezt. *„Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van” (1Jn 5,11).*

Újra visszajön • D. S.

Nemsokára jön,

Újra visszajön,

Az Úr Jézus újra visszajön,

Várod-e Urad,

Várod-e Urad,

Elkészítetted-e már magad? – énekelhetjük az énekíróval és elmerenghetünk: ha tudjuk, hogy közel van, és visszajön, akkor mennyire várjuk: ha várjuk, akkor pedig készen várjuk-e?

Készen? Nem készülődve?

Mi az Úr Jézust várjuk!

A legfrissebb hírek szerint jövőre, 1996-ban az elmaradt világkiállítás helyett más programról gondoskodnak az „illetékesek”. Ismét meghívják II. János Pál pápát magyarországi látogatásra.

Újra visszajön!

Lesz megint nagy sürgés-forgás, remek szervezés. A vízcsapból is a látogatással kapcsolatos hírek fognak folyni.

De vajon hány megtérő lesz, hányan fogják az események hatására elfogadni Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak?

És akik megcsömörlenek a nagy felhajtástól, és sündisznóállásba helyezkedve hallani sem akarnak pápáról, vallásról, hitről, Jézusról?

Mi az Úr Jézust várjuk!

A körülöttünk levő világból természetesen nem vonulhatunk ki, nem tekinthetünk el a tényektől. Figyelembe vehetjük viszont, sőt kell vennünk az adott helyzetre vonatkozóan Isten akaratát. Amelyet bizonyára meg fog mutatni.

Mi az Úr Jézust várjuk – vissza!

Visszajön – Ő is!!!

VILÁGABLAK

Mongólia – Az első felvonulás Jézusért • A Focus on God's work in Mongolia 1994 őszi számából

%, „Sosem gondoltuk, hogy ilyen jó lesz.”

„Igazi lelki egységben voltunk.”

„Fantasztikus! Igazi öröm mindenfelé!”

„Csodálatos szabadságot éreztünk.”

„Nagyszerű volt. Semmi ellenségeskedés vagy kellemtelenség nem történt.”

„Valóban megérte eljönni!”

Ilyen, és hasonló véleményeket hallottunk a résztvevőktől az első mongóliai felvonuláson. A kormány vezetői is üdvözölték az eseményt. Sokatmondó az egyik szemlélődő véleménye: Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtt jött erre a Földre, még jóval Dzsingisz kán előtt.

Mongóliában az első Jézusért való felvonulás tavaly június 25-én volt Ulánbátorban, amely örömteli módon hirdette Jézus mindenek fölötti uralmát és a keresztények világméretű egységét. A városi tanács engedélyének megadását részben az új vallási törvénnyel szemben megmutatkozó világméretű felzúdulás hatásának tulajdonítják. A felvonulásra felhívó plakátokat kiragasztották a nyilvános helyeken. A rendőrség is igen szívélyes és segítőkész volt, amint az ötszáznál több hívő a belvárosban, a Béke sugárúttól északra eső városrészben több mint egy órán keresztül felvonult. A szemlélődők is érdeklődtek, figyelmesen olvasták a mindenfajta korosztályú felvonulók által vitt zászlókon és színes transzparenszen levő feliratokat. Videokamerákat is láttunk, többek között a BBC vallási műsorok szolgálata által béreltet is, amelyet a helyi televízió munkatársai kezeltek.

Kilenc gyülekezet tagjai vettek részt a felvonuláson. Több mint hatvanan érkeztek Darhanból (ami három óra kocsival Ulánbátortól) a helyi hívők támogatására. A győzelem, a bátorság és egység, valamint a nemzetközi támogatás ereje volt érezhető. Az eső, ami biztosnak látszott kezdetben, az ima meghallgattatásaként nem eredt el a rendezvény egész ideje alatt. A felvonulók szinte egyfolytában dicsőítő énekeket énekeltek és imádkoztak. Sokan az új mongol Újszövetséget emelték magasra. A gyerekek léggömbökkel és virággal integettek, egy nyitott teherautó szállította a zenészeket és a hangszereket, a hangszórókat kerekeken gurították utánuk. A felvonulás alatt nagy volt az érdeklődés. A nézelődőket énekkel, bizonyágtételekkel, gyerekjelenetekkel „tartották jól” és meghívták az imaalkalomra, amin a nemzetért imádkoztak. Traktátusokat osztogattak; az egyik tájékoztatást adott a világ más részein zajló felvonulásokról; a másik pedig Jézus megváltó munkáját magyarázta. Eldobott traktátust nem láttunk a városban. Sőt, az emberek belemélyedtek az olvasásba. Mongóliában 98%-os az írni-olvasni tudás.

Az esti tévéadásban beszámoltak arról, hogy Mongóliában először ünnepeltek az utcán a keresztények. Néhány órával később, miután egy rövid ismétlést sugároztak a felvonulásról, egy újságíró intézkedéseket sürgetett a külföldi vallásokat Mongóliába hozó személyek ellen. Vasárnap buddhista kommentárokat közöltek nagy fennhangon, miszerint a buddhizmus a legjobb Mongólia számára.

Az Úr nyilvánvaló áldása az első mongóliai felvonulás résztvevőit azonban megerősítette és felbátorította Jézusban. Még nagyobb várakozással tekintenek most már a jövő évre.

Egy gyülekezeti vezető segítséget kap

A felvonulás előtti napon – mondja Altanzunl – igen nagy gondban voltam, nem tudtam hogyan bonyolódik majd le a program, és hogy mit kellene mondanom. Elkezdtem imádkozni, és az Úr megmutatta, mit is tegyünk. Azonban még nem voltam biztos abban, hogyan imádkozzak a nemzetünkért. Bekapcsoltam a helyi tévécsatornát, amin azt hallottam, hogy „ez a (keresztény) vallás nem jó Mongóliának, és segítségre van szükségünk, hogy megváltoztassuk a dolgokat.” Rögtön tudtam, hogyan imádkozzam az országunkért. Altanzunl aztán arról beszél, hogy a felvonulás után mi változott. Megnőtt a felelőssége, de bátran vállalta. Nagy volt a győzelem: Jézust nyilvánosan megvallották Mongóliában.

Lukács evangéliuma burját nyelven

Lukács evangéliumának burját fordítása élvezi most az elsőbbséget Ulánbátorban a keresztények között. Tserendask testvér a mongol Újszövetség számítógépes nyersfordítása alapján végezte a cseppet sem könnyű munkát. Ő maga burját származású, akit sokfelé tisztelnek és értékelnek, és aki már a kommunista rendszerben is dolgozott ezen a feladaton. A bizottság más tagjai a fényképeken, a borítón, a tördelésen és a nyomtatáson dolgoznak. John Gibbens végezte a nagybetűzést és a központozást. A burjátok az orosz-mongol határon,

a Bajkál tó környékén élnek. Először jelenik meg a Szentírás egy része az anyanyelvükön, bár a burjátok iskolázottsági szintje jónak mondható.

IFJÚSÁG – MISSZIÓ

Tetszik az Élő Víz a fiataloknak • Kovács Zoltán

A Téli Ifjúsági Napok utolsó napján egy kérdőívet töltöttünk ki a jelen levő fiatalokkal, hogy megtudjuk, mennyire tetszik nekik az Élő Víz, illetve miről szeretnének olvasni lapunk ifjúsági rovatában. A kérdésekre 199-en válaszoltak, ebből 77 fiú és 122 lány. Ez a szám Közösségünk ifjúságának kb. 1/5-ét jelenti. A mintavétel ugyan nem volt reprezentatív (nem tudjuk, miért pont a fenti 199 fiatal volt jelen), azonban a válaszokból következtetni lehet a valós helyzetre. A továbbiakban néhány érdekesebb eredményt kívánok megosztani a kedves Olvasóval.

{k1995212}

Az 1. táblázatban korcsoportok szerinti bontásban láthatjuk az Ifjúsági Napokon részt vevő fiúk és lányok arányát. A fiatalok között jóval több a lány (61,3%), mint a fiú (38,7%). A rendezvényt főleg a fiatalabb korosztályok keresték fel: a jelenlévők 65,7%-a volt 20 éves vagy annál fiatalabb, a 20 évnél idősebbek az összegyűlteket 34,3%-át alkották. A fiúk között viszonylag több volt a 20 évnél idősebb. Ennek köszönhető az, hogy míg a 16 év alattiak között három lányra jut egy fiú, addig a 21–25 éveseknél ez az arány már közel 1:1, a 26–30 évesek között pedig több volt a fiú, mint a lány. Tehát: kitartás, hívó lányok!

A válaszadó fiatalok közel 83%-a már bementkezett, 17%-a még nem. A megtéretlenek aránya valószínűleg ennél is jóval kisebb. A Szentlélek-keresztségre vonatkozó kérdésekre adott válaszokból megtudtuk, hogy a résztvevők 61%-a Szentlélekkel kereszteszt. A Szentlélek-keresztségben részesültek ill. nem részesültek aránya a lányoknál nagyobb (1,71:1), mint a fiúknál (1,45:1).

{k1995213}

A bibliaolvasás rendszerességéről tájékoztat a 2. táblázat. Sajnos a fiataloknak csak alig több mint a fele (54,8%) olvassa naponta a Bibliát, míg a rendszertelenül, illetve csak hébe-hóba olvasók aránya meghaladja a 30%-ot. E téren sürgős a javítani való a fiatalok buzgalmán, hiszen nem lehet eléggé hangsúlyozni az igeolvasásnak, mint a lélek táplálásának jelentőségét. Különösen szomorú, hogy a bementkezett fiatalok közel egyharmada is a Bibliát rendszertelenül vagy hébe-hóba olvasók táborát gyarapítja.

{k1995214}

Az Élő Vizzel való kapcsolat a 3. táblázat témája. A lap rendszeres olvasóinak aránya alacsony (21,6%), míg a válaszadók 30,2%-a tartozik a lapot nem ismerők vagy nem rendelők közé. A fiatalok közel fele (46,7%) csak futólag olvassa át az Élő Vízet. A lányok jobban ismerik lapunkat, s közöttük rendszeres olvasóink aránya is nagyobb.

{k1995215}

Sokkal kedvezőbb a kép, ha az Élő Víz megítélését vizsgáljuk (4. táblázat). A kérdésre válaszolók 90,5%-ának tetszik, vagy nagyon tetszik az Élő Víz, míg az egyáltalán nem tetszik kategóriába csupán két fiatal (1,3%) tartozik. Ebből az összehasonlításból is kiderül, hogy a lányoknak jobban tetszik a lap, mint a fiúknak. Ezt mutatja a lányok magasabb tetszik/nem tetszik aránya (10,3), a fiúkénál (7,5). Az arány jelentése: például a lányoknál 1 „nem tetszik” válaszra 10,3 „tetszik” válasz jut, figyelmen kívül hagyva a „nagyon tetszik” és „egyáltalán nem tetszik” válaszokat. Ezek után akaratlanul is megfogalmazódik az emberben a kérdés: Ha ennyire tetszik az Élő Víz a fiataloknak, akkor miért olyan kicsi közöttük a lap rendszeres olvasóinak aránya?

{k1995216}

A Bibliaolvasás és az Élő Víz megítélése közötti összefüggést mutatja az 5. táblázat. A Bibliát naponta olvasók adták a legtöbb „nagyon tetszik” és „tetszik” választ, míg a Bibliát csak hébe-hóba olvasóknak tetszik legkevésbé az Élő Víz. „Egyáltalán nem tetszik” választ csak a Bibliát rendszertelenül vagy hébe-hóba olvasóktól kaptunk, mindkét csoporttól egyet-egyet. Megállapítható, hogy lapunk azoknak a fiataloknak tetszik jobban, akik rendszeresen olvassák és ismerik a Bibliát.

{k1995217}

Az Élő Vizzel való kapcsolat függvényében is vizsgáltuk a lap megítélését (6. táblázat). Itt sokat mond az a tény, hogy csak a lapot nem rendelők adtak „egyáltalán nem tetszik” választ, illetve csak tőlük nem kaptunk „nagyon tetszik” értékelést. A legtöbb „nagyon tetszik” megítélés rendszeres olvasóinktól ered. A tetszik/nem tetszik arány erősen emelkedik az Élő Víz nem rendelőktől (3,75) a rendszeres olvasók (13,55) felé haladva. Még szembetűnőbb ez a trend a pozitív és negatív értékelés arányánál.

{k1995218}

Kíváncsiak voltunk arra is, mit olvasnak szívesen a fiatalok az Élő Vízben. A 7. táblázat adatai alapján legtöbben a bizonyságokat (50,6%) és a híreket (41,6%) olvassák, legkevésbé a novellákat (20,3%). Megfigyelhető ugyanakkor, hogy az igei tanítások és a novellák olvasottsága erőteljesen növekszik a lapot nem rendelőktől a rendszeres olvasók irányába haladva. Utóbbiak azok, akik rászánják magukat a hosszabb lélegzetvételű cikkek olvasására, és szeretik is azokat. Az Élő Víz csak futólag átolvasók körében kiugróan magas a hírek, események olvasottsága, valószínűleg azért, mert ők csak a könnyebb fajsúlyú, rövidebb cikkek olvasására érnek rá.

{k1995219}

A fiatalok jobb megismerését szolgálták a szabadidő elköltésére vonatkozó kérdések. A megkérdezettek 62,7%-a a magnózást részesíti előnyben, míg az olvasást csak 29%-uk. Lényegesen több lány szeret olvasni, mint fiú. A fiataloknak csupán 8,3%-a kedveli a TV nézést, bár az elemzőben felmerül a gyanú, hogy azért választották ilyen kevesen a tévét, mert „jó” válaszokat akartak adni a kérdésekre. A kérdőívet ugyanis szorosán egymás mellett ülve töltötték ki a fiatalok, így fennállt a veszély, hogy mások is megtudják, mit választott Keresztény Árpád. (A részletes adatok a 8. táblázatban találhatóak.)

{k1995220}

A hobbi rovatba bármit be lehetett írni. 70 fiatalnak nincs hobbi. A többiek 39%-ának a zene, s csak 14%-ának az olvasás a hobbi. Sajnálatos, hogy ennyire kevesen szeretnek olvasni, hiszen Urunk megismeréséhez, a hitbeli növekedéshez az olvasás elengedhetetlen, míg a zene kevésbé járul hozzá ehhez. Sokaknak hobbi a sportolás, ami ebben az életkorban kifejezetten hasznos időtöltés. Többen válaszoltak úgy, hogy a hobbijuk Jézus, vagy a bibliaolvasás, vagy a dicsőítés. Értékelendő, hogy ők még a hobbijuknak is az Urat tekintik, azonban a hívő élet nem hobbi, nem szórakozás, hanem Jézus Krisztus jóban-rosszban való követése.

Nem mindenki vette komolyan a kérdőívet. Van, akinek az alvás a hobbi, négy lány pedig a magányosok klubjába jár. A magányosok egyike még csak 16 éves! Három fiatalnak a hajnövesztés, kettőnek a papírhajtogatás a hobbi, amit a kérdőív papírhajóvá való összehajtogatásával igazoltak. Jellemző, hogy az utóbbi öt komolytalan fiatal egyikének sem tetszett az Élő Víz!

A 9., egyben utolsó táblázat mutatja, miről olvasnának szívesen a fiatalok az ifjúsági rovatban. Úgy tűnik, a fiatalokat igazából egyik felvetett téma sem érdekli (vagy annyira sokszínű az érdeklődési körük), hiszen a rangsorban első helyre került témára is csak 53,8%-uk kíváncsi. Meglepő, hogy az ifjúság és a missziómunka problematikája került első helyre, megelőzve a barátság és a szerelem témáját. A barátság ugyan a lányokat izgatja jobban, ám

fürcsa módon a szerelem, a párválasztás és a házasság témaköre 6–10%-kal jobban érdekli a fiúkat a lányoknál. A papírforma igazolódott azzal, hogy a fiúkat jobban érdekli a hobbi, a lányokat pedig a divat, a gyermeknevelés és az iskola. A megkérdezettek legkevésbé a háztartás dolgaiért lelkesednek, a téma magasan az utolsó helyen végzett mind a fiúk, mind a lányok körében. Ezek után igen tiszteletreméltó az az egyetlen lány, akinek a sütés-főzés a hobbija.

A kérdőívekből további következtetések is levonhatók, a fent közöltek csupán azok, melyek nemcsak az Élő Víz munkatársainak hasznosak, hanem a fiatalok között szolgálóknak is, az átlagos olvasó számára pedig gondolatébresztőek lehetnek. Ennek reményében ismertettem a felmérés eredményeit.

„Dudált az Isten” • DNT

Pásztor lekéste a vonatot, és autóstoppal vágott neki a hosszú útnak. Hamarosan megállt a gyönyörű BMW, volánjánál ült Férfi.

Férfi néhány perc alatt kifaggatta Pásztort kiléte felől, s Pásztor ugyancsak hamar önvallomásra bírta Férfit. Megegyeztek, hogy valószínűleg most egyszerre két ízben találkoznak: először és utoljára, s emiatt nem játsszák meg magukat egymás előtt, hanem teljesen őszinték lesznek.

Férfi kifejtette, hogy mennyire utálja a papokat, hiszen teletömik a nép agyát mindenféle logikátlan mesével. Férfi oly mértékben volt elfoglalva véleménye kifejtésével és a vezetés gondjaival, hogy észre sem vette útitársa erősödő arcpírját... Pásztor pedig felettébb örült, hogy nézheti az M7-es autópálya szürke betonját is...

Férfi őszintén mondta el véleményét Istenről is, aki (ha egyáltalán létezik) szörnyű alak lehet, és inkább hagyja őt békén, hiszen igen sok személyes keserűségért és lelki sebért felelős. Férfi ugyanis három évesen élte át azt a szörnyűséget, amikor nagyszüleit deportálták, és szörnyű kínok között kivégezték egy náci haláltáborban.

Pásztor szíve mélyéig megrendülve hallgatta, és buzgón imádkozott bölcsességért, hiszen nem mindennapos a téma, de Férfi sem... Aztán hirtelen úgy érezte, arról kell beszélnie, hogy Isten jó, tökéletesen lát mindent, a mennyben mindent rögzít mindenkiről, és egyszer majd eljön a számonkérés ideje, hiszen az ember lényegében nem hal meg, csupán a teste! Az ember lelke tovább él, és magával viszi földi élete tetteit, beszédeit, gondolatait és mulasztásait. Mindenkinek meg kell jelennie Isten ítélőszéke előtt, és ott az Igaz Bíró ítéletet mond az emberek fölött. Isten nem engedelmes bábokat teremtett, hanem szabad akarattal rendelkező, dönteni képes embereket. Megadta a lehetőséget az embernek, hogy éljen önkéntes döntései szerint: Isten akarátának engedelmeskedve, vagy ellenkezőleg. Isten nem kényszerít senkit engedelmességre, de nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy egyszer mindenkit megmér az Ő mérlegén.

Férfi kifejtette véleményét arról, hogy ha ez valóban így van, akkor neki nincs mit félnie Istentől, hiszen nagyon szépen és tisztességesen él. Teljesen nyugodt a lelkiismerete az üzleti és a magánéletében is. Egyetlen apró bűnöcske miatt van csupán lelkifurdalása, ugyanis évek óta rendszeresen megcsalja házastársát, akit egyébként végtelenül szeret...

De vajon azok a náci, akik 6 millió zsidó embert pusztítottak el, hogyan fognak megállni Isten előtt?! Egyáltalán, mi a garancia arra, hogy Isten (ha van) emlékszik az ő bűneikre, és megbünteti őket?! Sokkal jobb lett volna, ha Isten megakadályozza az ötven évvel ezelőtti pusztítást, és nem utólag magyarázkodik és ítélkezne az ártatlanok hóhérai felett. Ha Isten mindenható és mindent meg tud tenni, amit csak akar, akkor miért nem akadályozta meg az igazságtalanságokat és a szörnyűségeket?!

– Ha Ő mindent megtehet, tudna segíteni, és ha nem teszi, akkor Isten bűnös...! – kiabált a Férfi, és szikrázó szemével cinikusan várta Pásztor válaszát.

Ekkor az autópályán a szomszédos sávból hirtelen a BMW elé vágódott egy másik autó, s Férfi folytatta előbbi gondolatát:

– Nézze Pásztor! Én nem akarom azt, hogy ez az autó balesetet okozzon, s mindent megteszek, hogy a magam részéről megakadályozzam, ha mást nem tudok tenni, legalább rádudálok, hogy figyelmeztessenem a veszélyre...

Pásztor hirtelen a szavába vágott...

– Az előbb azt mondta, hogy hűtlen a házastársához, ugye?

– Igen, így van – mondta a Férfi.

– És bántja a lelkiismerete emiatt, nemde?

– De, igen.

– És mielőtt ismét félrelépett volna, ugye megszólalt a lelkiismerete?

– De mennyire!

– Akkor hát ... dudált az Isten...

Indul a Sátormisszió! • Süveges Imre

1995-ben Isten újabb lehetőséget ad nekünk, hogy kihasználjuk a nyarat az evangélium hirdetésére. Az Úr nagy aratást készít elő Magyarország számára. Itt a kedvező idő az örömhír továbbadására. Használjuk ki, hiszen ez a lehetőség soha többet nem tér vissza! Ne várjunk túl sokat a megszentelődésünkre, tökéletesedésünkre, hiszen az igazából a munka közben fejlődik ki. Megfigyeltem, hogy a gyülekezetekben, amelyek évekig várakozó passzivitásba süllyednek, azt hangoztatván, még nem készek a világnak való szolgálatra, emiatt visszafejlődés kezdődik. Induljunk el azzal az erővel, ami van, a többit Isten adja hozzá! Hiszem, hogy a mennyben dicsérni fogjuk az Urat, és mindent megteszünk, amit már a Földön is megtehetünk a gyülekezetben. Ott egy dologra már biztosan nem lesz lehetőségünk: az evangélizációra, mivel már nem foguk bűnösök között élni. Nekünk, hívőknek, sok esetben az a legnagyobb bűnünk, amit nem tettünk meg!

A Sátormisszió nagyszerű lehetőség arra, hogy közel kerüljünk az emberekhez, és átadjuk nekik azt, amink van – az evangéliumot. Az evangélizációs kampányok viszont nem hatékonyak a személyes bizonyágtételek nélkül. Nagyon sok értékes emberi kapcsolatunk van. Ezeket a kapcsolatokat – válogatás nélkül – töltsük meg az örömhír üzenetével, ne csak az üzleti, illetve hétköznapi dolgokkal.

A Sátormisszió 1995-ben is két irányban dolgozik. Segítjük a helyi gyülekezetek evangélizációs munkáját, és új gyülekezetek alapítására törekszünk.

Szeretném megköszönni mindazt a támogatást, amit a testvérek, gyülekezetek részéről kaptunk. Isten megáldja ezt, akár pénzről, akár imáról van szó. Most nyáron szintén szükség lesz országos összefogásra. Előre köszönöm a pénzügyi, és imában történő támogatásokat. Előreláthatólag májusban lesz országos gyűjtés a Sátormisszióra. Az országos imaháttér szervezése folyamatban van. Hiszem, hogy Isten áldása lesz ezen a munkán, és emberek fognak megtérni, megszabadulni, meggyógyulni, és új gyülekezetek fognak alakulni.

A sátor várható menetrendje:

május 15–21 Pécel (Kármel)

május 22–29 Budapest, XVII. kerület (Kármel) gyülekezet alapítási munka

június 12–18 Budapest, Flórián tér (Filadelfia + Agapé)

június 19–25 Pécs

jún. 26–júl. 2. Mezőberény

július 24–30 Debrecen (gyülekezet alapító munka)

júl. 31–aug. 6 Kecel

augusztus 7–13 Kalocsa

augusztus 16–19 Kadarkút (ífi napok I. + evangélizáció)
augusztus 20 Országos Konferencia Kadarkút
augusztus 21–24 Kadarkút (ífi napok II. + evangélizáció)
aug. 26–szept. 3 Kiskőrös
{k1995221}

Evangélizáció és gyámolítás, avagy felkészülés a Sátormisszióra • *Süveges Imre*

Mindannyian érdeklődve és vágyakozva tekintünk az ébredés felé, várva az emberek nagy tömegű megtérését, a Szentlélek valóságos kiáradását jelek és csodák kíséretében, hogy Isten dicsősége közöttünk lakozzon.

Sok látás, prófécia erősítette meg ezeknek a közelségét. Elég sokat beszélünk az ébredésnek erről az oldaláról, viszont van egy másik terület, ami sürgősen erősítésre szorul. Ez pedig az a tény, hogy egy nagyobb megújulás hatalmas munkát, befektetést igényel! Ébredési helyzetben természetes, hogy a Szentlélek is sokkal hatékonyabban működik, de Isten nem tesz meg mindent helyettünk. A mi részünk az emberekkel való foglalkozás Isten szeretete és bölcsessége által. Mindez odaszánást, időt, energiát, pénzt és egyéb áldozatokat igényel. Isten Igéjéből úgy látom, hogy ez bizonyos szinten mindannyiunk feladata, és a gyülekezet természetes növekedésének a feltétele!

Az elmúlt években Közösségünk egyre nyitottabbá vált az evangélizálás felé, és ez egészséges letisztulást, fejlődést eredményezett. A Sátormisszió és más evangélizációs alkalmak tapasztalatait leszűrve – minden pozitív eredmény ellenére – egy negatív tendencia figyelhető meg. Fontos ezt megállítanunk és kiküszöbölnünk, nehogy az esetleges kudarcok miatt az evangélizációs munka háttérbe szoruljon. A probléma az, hogy nem foglalkozunk eleget az emberekkel. Jézus tevékenysége sohasem programcentrikus, hanem embercentrikus volt. Sok esetben megszervezzük az evangélizációs istentiszteletet, megpróbálunk jó evangélistát (sajnos elég kicsi a választék), esetleg zenészeket hívni. Aztán ott vannak a plakátok, meghívók, helyi TV-s, rádiós reklámok, imádkozás, és a nagy várakozásból csalódás lehet. Néhányan előrementek megtérni, de ezek nagy többsége is elmaradt. Felvetődik a kérdés, miért? Természetesen nagyobb kenetre van szükségünk, de ez csak az érem egyik oldala. Isten csak az akarata szerinti munkát tudja megáldani. Az elmúlt évek adatai világosan mutatják, hogy nagyon kevés olyan személy épült be a gyülekezetbe, aki plakátról vagy egyéb reklámhordozó eszközökből értesült az evangélizációról, majd azonnal megtért. Az esetek nagy többségében azok tértek meg, fejlődtek egészségesen hitükben és épültek be a gyülekezetbe, akikkel személyesen sokat foglalkoztak. A Jehova tanúi a maguk módján azért sikeresek, mert törődnek az emberekkel, minden energiájukat ebbe a munkába fektetik be. Minden negatív véleményünk ellenére ebben tanulhatunk tőlük, és ezután Isten Lelke mellénk áll, ami csodálatos megtapasztalásokat és eredményeket szülhet. Tehát nem kerülhetjük ki a rendszeres, hosszabb távú munkát. Jézus a missziós parancsában nem azt mondja, hogy néha tegyünk bizonyosságot, ez kell, hanem többről beszél: „...tegyetek tanítványokká minden népeket” (Mt 28, 19). A tanítvánnyá tevés hosszabb távú folyamatos tevékenységre utal. Ez a nem hívő emberekkel való kapcsolattartással, bizonyosságtétellel kezdődik, de itt nem ér véget. Természetesen vannak olyan helyzetek, amikor többet nem tehetünk, de még nem nagyon hallottam olyan beszámolót, hogy valaki az első bizonyosságtétel után megtért volna. Valami többet kellene tennünk!

Egy volt gimnáziumi osztálytársamhoz körülbelül öt évig jártam kisebb-nagyobb rendszerességgel, amíg eljött az ifjúsági napokra, és megtért. Később bement, és ma a mezőberényi sátormisszió egyik fő szervezője. Jelenleg négy-öt emberrel tartom a kapcsolatot, meglátogatom őket, könyveket, kazettákat adok nekik, segítek problémáik

megoldásában, hívom őket telefonon, imádkozom értük, meghívom őket ebédre hozzánk, később pedig egy evangélizációs alkalomra. Hitem szerint egyszer Isten országának a tagjai lesznek. Látnunk kell, hogy a bizonyágtétel nemcsak egyszeri alkalom, hanem folyamatos tevékenység. Fantasztikus nagy igény van az ilyen jellegű evangélizációs-gyámolító munkára. A statisztika azt mutatja, hogy a lelki munka 80%-át a gyülekezet tagságának 20%-a végzi, a többiek hívő élete az istentiszteleteken való részvételből és saját életük problémáinak megoldásából áll.

Isten a kincsesházának ajtaját csak azoknak nyitja ki, akik dolgoznak! Ha ez nincs meg, elszűrjük, elközömbösödik az Istennel való kapcsolat, és nincs fejlődés, élet.

Hívó életünk „ifjúkorát” alapvetően három szakaszra lehet bontani:

1. Az első szeretet, lendület időszaka (kb. fél év)
  2. A stabilizálódás időszaka (egészséges fejlődés esetén kb. két év)
  3. A megszentelődés, a lelki érettség elérésének időszaka (nem vesz igénybe évtizedeket!)
- Az emberekkel való törődés nemcsak a megtérésig kell, hogy tartson, hiszen a hívő élet első szakaszában az új keresztényeknek (a lelki táplálékon túl is) *kapcsolatokra* van nagy szükségük, olyanokra, akik folyamatosan mellettük állnak, segítséget nyújtanak a támadásokban, krízishelyzetekben. Ennek megléte nagy mértékben elősegíti a gyülekezetbe való beépülésüket, stabilizálódásukat a hitben. Csak a legérettebbek képesek kapcsolat nélkül fejlődni, ennek hiányában nagy többségük labilissá válik, és kiesik a hitből. Mindez arra utal, hogy a megtérés után is sok beszélgetésre, lelkigondozásra, együtt imádkozásra, gyakorlati segítségre van szükség. Ideális esetben a lelkipásztor és a gyülekezeti szolgálattevők besegítenek ebbe a munkába, de mindemellett szükség van valakire, aki mellette áll az újonnan megtértnek. Minél mélyebbről jön valaki, annál jobban szüksége van ezekre az új kapcsolatokra. Ebben van mit fejlődnünk, hiszen az új kapcsolatok kiépítésében elég nehézkesek vagyunk.

Gyülekezetünkben volt arra is példa, hogy egy új megtért, kábítószer-től megszabadult fiatalembert egy szolgáló életet élő, Istentől megáldott hívő család hosszabb időre magához vett, elősegítve ezzel a stabilizálódást. Ez az áldozatvállalás mindkét oldalról szép gyümölcsöket termelt.

Sokszor szomorúan tapasztalom, hogy gyülekezeteinkben a fiatalok, középkorúak panaszkodnak, nem találják helyüket, hiszen a látványosabb belső szolgálatokat már betöltötték. A helyüket kereső passzív keresztényekből Isten munkásokat szeretne faragni. Hálát adok Istennek, hogy minden kritikán túl jó néhány testvérünk életében látni gyümölcsöző példákat. Vezető testvéreim! – a változtatást saját életünkben kell kezdenünk, ezután taníthatunk erről, és a jó példa ragadós lesz! Miután gyülekezeteinkben egyre többen fogják ezt a nem látványos szolgálatot végezni, egyre több lesz a látványos gyümölcs, és eljön az aratás ideje, ami az eredményeken túl kemény munkából fog állni. Eredményességünk az evangélizációban nemcsak a Szentlélektől, hanem tőlünk is függ.

Bátorítok mindenkit, akarjuk ezt, imádkozzunk ezért, és induljunk el ebbe az irányba! Jó munkát, és Istentől megáldott életet kíván: *Süveges Imre* a Sátormisszió vezetője

Nyílt levél unokahúgomhoz • *Emike néni*

Kedves unokahúgom!

Mindig el szerettem volna neked mondani azt a csodálatos gyógyulást, amelyben Isten angyalai – láthatatlanul bár, de – résztvettek.

Most, az új év első napjaiban hívő életem sok-sok átélését csokorba gyűjtöttem. Ott melengetem szívemben, mint egy értékes kincset. Miért ne osztanám meg?! Sietve asztalodra teszem, hadd illatozzon neked és családodnak.

„Nézd az áldást, nézd meg egyenként... nézd a jót, mi ért...”

Jól emlékszem arra a napra. Ilyen hideg volt akkor is. Iszonyú derékfájással ébredtem reggel. Mintha vasmarokkal szorították volna a derekamat. Nagy nehezen felkeltem.

„Csak nem maradok az ágyban, mikor annyi dolgom van?!” – gondoltam magamban, és erőlködve leszálltam.

Kb. egy méterre tőlem állt az a szék, amelyre gyorsan leültem. Perceken belül úgy éreztem, hogy kezd elsötétülni a világ. Mintha harang kongott volna a fülemben. Éreztem, hogy azonnal összeesek. „El kell érnem az ágyat!” De nem jutottam vissza. Elveszítettem az eszméletemet. Súlyos testemmel rázuhantam az asztalra, onnan le a földre. Hogy meddig maradtam így, nem tudom. Mikor feleszméltem, vértócsát láttam magam előtt. Az asztalon fekvő Bibliám lerepült a padlóra. Benne tartott céduláim szanaszéjjel heverték. Betört az orrom, folyt belőle a vér. Az arcom is összetört. Ekkor jól érthetően egy hangot hallottam: „Ne félj, itt vagyok melletted!” Tudtam, hogy a jelen levő jó Pásztor szól hozzám. Megnéztem magam a tükörben. Fejem beverve, vérző arcom perceken belül feldagadt. Úgy néztem ki, mint akit többször fejbevertek...

Szírénázó mentőautó vitt a kórházba.

Ott, szobámban fekvve, átvillant rajtam a gondolat: „Mi lesz, ha látogatók jönnek?” Ijesztően néztem ki... Azt is tudtam, hogy némely beteglátogató arra specializálta magát, hogy a beteg fejére olvassa bűneit. Hogy vigasztalás helyett kioktasson: „Vétkeztél, azért vagy beteg!” S egyenlítőképp az asztalra tesznek narancsot, csokoládét. Nekem az ilyenén adott csoki soha nem volt édes!

Lám, nincsenek véletlenek: másnap a kórház kapuit influenzajárvány miatt bezárták.

Következő nap azután valami érdekes dolog történt. Az orvos, miután vizitet tartott, személyzetével együtt kivonult a kórteremből. Egyszer csak azt vettem észre, hogy látogatók lépnek be a szobámba. Erőlködve felemeltem a fejem, hogy megnézzem, kik azok. De a néhány fekvő betegen kívül senkit nem láttam. Ennek ellenére éreztem, hogy sűrű sorokban egyenesen az ágyam felé tartanak. Körülvettek, és azon nyomban munkába is lendültek. Akkor „kapcsoltam”, hogy dolgos kezű látogatóim nem mások, mint Isten angyalai. Egyikük megfésült, a másik megmosdatott, a harmadik a fogamat tisztította... de még sorolhatnám. A legapróbb részletekig leápoltak. Éreztem a testemben és lelkemben, hogy rám árad az isteni erő. Mire az utolsó simítással is végeztek, visszanyertem fizikális erőmet. Azon nyomban felkeltem, és belenéztem a tükörbe. Láttam, hogy az arcom teljesen letisztult. Nem volt azon puffadás, sem folt vagy véraláfutás. Eltűntek a monoklik. Az angyalsereg pedig, ahogy érkezett, olyan diszkréten eltávozott.

A legközelebbi viziten ámuló szemekkel nézett rám az orvos: „Magával mi történt?”

„Meggyógyultam!” – feleltem. „Nahát, ilyen hamar?! Holnap hazamehet!” „Hála Istennek!” – mondtam én.

Később tudtam meg, hogy otthon többen is imádkoztak gyógyulásomért. Isten karja messzire elér. Az imádság karja is igen hosszú. (Nem mérhető centiben.)

Most is elért az Úr Jézus csodás trónja elé. Ő pedig parancsolt angyalainak: „Ti hatalmas erejű szolgálaim, menjetek a békécsabai kórház X. számú kórtermébe! Ott fekszik kedves gyermekem.” (Természetesen semmivel sem vagyok kedvesebb gyermeke az Úrnak, mint bárki más.)

„Szolgáljatok neki!”

Ők pedig véletlenül sem tévedtek el. Nem volt szükségük idegenvezetőre. Pontosan érkeztek és pontosan távoztak, hogy további szolgálatukat tegyék.

Míg írom e sorokat, újból átélem az Úr jóságát.

„Mert parancsolt az angyaloknak... hogy őrizzenek téged minden utadban” (Zsolt 9,11).

Köszönöm, Uram!

Sietek, hogy hamar megkapd levelem. Expressz küldeményként adom fel. (Postás bácsi, siess!)

Sokszor csókol nagynénéd Békésről: *Emike néni*
Békés, 1995. január 28.

Kommunikáció • Durkó Sándor

Az utóbbi időben terjedt el a szó, így nem mindenki ismeri. Ezért teljesen jogosan kérdezheti bárki, hogy mi fán terem a kommunikáció?

Mint az élet bármely területén, itt is néhány alapelv és rengeteg módszer létezik.

A kommunikáció: valaki, valamiről, valamit, valamilyen célból, valamilyen módon, valamilyen eszközzel, valakinek, valamikor, valahol, valamilyen eredménnyel, valamilyen hatással, el akar mondani, meg akar mutatni, *közölni* kíván.

Ez egy alapelv. Mint az is, hogy mit jelent az eredeti latin szó: közzétételt, gondolatok közlését a hallgatóval, olvasóval. Ez az írás is kommunikáció, információnyújtás e sorok olvasójának. Mindannyian kommunikálunk nap mint nap, ha nem beszélünk, akkor is tehetjük ezt arckifejezésünkkel, testbeszédünkkel (egy legyintés, egy rúgás stb. ugye milyen sok mindent kifejezhet?).

Lehetetlen nem kommunikálni. Nem mindegy viszont, hogy mondandónk, üzenetünk miként jut el a vevőhöz, fogadóhoz, eljut-e egyáltalán? Miután a kommunikáció kétirányú folyamat, fontos a visszacsatolás, visszajelzés is. Ha pl. prédikációm alatt bóbiskolnak, valószínűleg nem ér célba üzenetem.

A folyamat tehát: Küldő – Kódolás – Üzenet – Csatorna + zaj – dekódolás – Fogadó.

A fogadó (most már mint küldő) válaszüzenetet küld a küldőnek: Fogadó (küldő) – kódolás – válaszüzenet – Csatorna + zaj – dekódolás – küldő (most már mint fogadó)

E cikk írója a küldő, a kódolás az üzenet megfogalmazása, a csatorna az Élő Víz, a zaj a sajtóhiba, elírás, a dekódolás az olvasás. A fogadó a kedves olvasó, aki mint küldő is felléphet, mert az itt leírtak kapcsán levelet ír a felelős szerkesztőnek, tehát kódolja a válaszüzenetet, postai csatornán eljuttatja a Központba. Zaj léphet fel, ha a posta elveszti a levelet, vagy a titkárnő a szemétkosárba dobja. Ha viszont a felelős szerkesztő megkapja és átadja e sorok írójának, akkor (mondhatni) megvalósult a kommunikáció kétirányú folyamata. Miért kellett ezt így leírni?

Mert ezen ismeretek birtokában felülvizsgálhatjuk kommunikációinkat, kideríthetjük a hibákat. Miért nem tudom valakihez az Igét továbbítani?

Bennem, a küldőben, a kódolásban, az üzenetben, a csatornában van-e a hiba, vagy a zaj az, ami megakadályozza, hogy a fogadó megkapja és megértse üzenetemet?

Indul ismét a sátormisszió. Fontos, hogy a szervezők az ismertett séma alapján mindig igényeljék a jól megszervezett kommunikáció másik irányát is, a visszajelzést.

Isten Ádámmal már teremtésének első pillanatától kommunikált. Azóta az emberiség több mint 5 milliárdnyira szaporodott, a kör egyre tágul. A körülöttünk élőkön túl Isten is igényt tart a kölcsönös, kétirányú kommunikációra. Mint fogadók és küldők figyeljünk az üzenetre!

Az OIM '95-ös programtervezete

Dátum	Esemény
Máj. 15–Aug. 31.	Sátormisszió
Július	Imatábor
Júl. 17–22.	Erőtéljes prédikáció szeminárium
Aug. 16–19.	Nyári Ifjúsági Napok I.
Aug. 20.	Országos Konferencia
Aug. 21–24.	Nyári Ifjúsági Napok II.
Okt. 10.	Pásztor és Ifjvezető szeminárium

Okt. 28.	Regionális találkozók
Nov. 24–25.	OIM–YMI szeminárium
Dec. 28–30.	Téli Ifinapok

NOVELLA

Még nem késő • Szabó Szilvia

%Az Élő Viz Irodalmi Alapítvány pályázatán III. díjat nyert novella.

A kalauz füttyentett, s a vonat lassan elindult. A peronon állva szülők tömegei intettek búcsút fiaiknak, akik számára kemény egy esztendő kezdődött a laktanya bezárt falai között. Fájdalmas percek voltak ezek mindenki számára, s bizony sok táskából előkerült a zsebkendő. A vonat egyre távolodott, de a kezek még sokáig mozogtak a levegőben. Szentesék szomorúan álltak a sínek mellett. Feri gyengéden magához ölelte feleségét, Katit, majd lassan elindultak hazafelé. Életükben ez volt az első alkalom, hogy fiukat hosszabb időre elszakította tőlük a sors. Nem tudták elképzelni, mit is fognak csinálni nélküle, hisz tizennyolc év alatt a család középpontjává vált. Életüket ő töltötte be, hiányát pótolhatatlannak vélték.

Gábor még sokáig ott állt a vonat ablakánál. Bár szüleit már rég nem látta, de még mindig nem tudta levenni szemét az egyre zsugorodó állomásról. Végül egy domb választotta el merengő tekintetét szülővárosától. Lassan visszahajolt az ablakból, s leült a helyére. Végignézett a vele utazó fiúkon, s felfedezte mindenki arcán azt a szomorúságot, ami az ő arcára is kiült, s átjárta egész lényét.

Augusztus vége volt. A fiú emlékezetében végigpörögtek az elmúlt hetek eseményei. Képzletében újra ott járt szüleivel a Balaton partján. Milyen boldog perceket töltöttek ott együtt! Szüleinek egyetlen gyermeke volt, otthonukban harmonikus, bizalmas családi légkör uralkodott. S ezt most egy pillanat alatt elveszítette. Fájdalmas törként hasítottak szívébe ezek a gondolatok. Tudta, nehéz napok előtt áll.

Bizony, lassan telt az idő mind a szülők, mind pedig Gábor számára. A fiúnak nehéz volt megszokni az új környezetet és az új életformát. A szülők napjai üresen teltek, fiuk hiányát nem tudta betölteni számukra semmi. A hétköznapiak még csak-csak elteltek valahogy, de a hétvégék unalmassá, egyhangúvá váltak.

Az egyik szombaton éppen azon gondolkoztak, mit is csináljanak vasárnap. Valami jó programon törték a fejüket, de sehogy sem jutott eszükbe semmi értelmes dolog. Nem akartak otthon maradni, ki akartak repülni a hétköznapi falai közül. Egyszer csak Ferinek eszébe jutott Teri néni, az a kedves asszony, akivel olyan gyakran összetalálkozott az utcán. Valahányszor csak meglátta őt, mindig ragyogott az arca. Sokszor hívta már őket valami gyülekezetbe, s mert olyan kedves volt, megígérték, hogy majd egyszer elmennek. Most itt volt a nagyszerű alkalom, hogy ígéretüket valóra váltsák. Katinak tetszett az ötlet, s mindjárt meg is egyeztek abban, hogy átmennek az idős nénihez, hogy megkérdezzék, mikor kezdődik vasárnap az istentisztelet.

Teri néni most is széles mosollyal fogadta őket. Nagy volt aztán a meglepetés, amikor megtudta, mi járatban vannak. Igen, sokat imádkozott már ezért a családjáért, de azt azért mégsem gondolta, hogy majd egyszer maguktól fognak ajánlkozni, hogy elmenjenek a gyülekezetbe.

Másnap aztán a megbeszélte időpontban találkoztak, s együtt mentek az istentiszteletre. Egyszerű, egyszintes ház volt, ahová mentek, nem volt semmi különleges az épületen. Amikor beléptek, Kati és Feri egymásra néztek a meglepetéstől. A terem egyszerűen volt berendezve, a falak üresek voltak, nem díszítették azokat képek vagy szobrok. Helyet foglaltak, s hamarosan el is kezdődött az istentisztelet.

Már az elején az énekek nagyon megragadták a Szentes házaspár szívét. Minden szóra odafigyeltek, mert úgy érezték, minden nekik szól, amit hallanak. Az igehirdető szavait szinte itták, nem győztek betelni azokkal. Mindketten felismerték bűnös voltukat, és megértették, szükségük van a Megváltóra, mert különben elvesznek. Maguk sem értették, eddig hogyan fogadhatták olyan közömbösen Istent. Miért nem értették meg, mit tett értük Jézus. Nem is kellett őket biztatni, hogy előre menjenek, amikor a pásztor megtérésre szólított fel.

Szívükben mindketten tudták, dönteniük kell Jézus mellett. A bűnbánat és öröm könnyei fakadtak fel belőlük. Megértő és segítőkész testvérek vették körbe őket. A pásztor imádkozott értük, s még istentisztelet után egy kicsit el is beszélgetett velük a hívő életről.

Ettől a naptól kezdve életük gyökeresen megváltozott. Többé már nem teltek üresen a napok. Gábor hiányát most betöltötte Isten, s tudták, sokkal többet kaptak annál, mint amennyit elveszni érezték. Nagyon hálásak voltak Istennek azért, hogy megtalálta őket, s lehajolt hozzájuk szerető karjával.

Nap mint nap közösen vitték Isten elé fiukat, és könyörögtek a megtéréséért. Eljártak rendszeresen a gyülekezetbe, ahol új barátokra találtak, akik segítettek őket a hit útján való haladásban. A Szentes házaspár új otthonra talált ebben a gyülekezetben. Mint egy nagy családba, úgy fogadták be őket itt.

Rögtön megtérésük után megírtak mindent Gábornak. Beszámoltak mindarról az örömről, melyet átéltek, s hogy mennyivel boldogabb most az életük. De bármennyire is igyekeztek azon, hogy levelük meggyőző legyen, a fiú mégis felháborodva fogadta a hírt. Szerette szüleit, s úgy ismerte őket, mint akik az élet nagy kérdéseiben helyesen tudnak dönteni. De most mégsem helyezte ezt a lépésüket. Bár szíve legmélyén megértette őket, hiszen gyakran fordul az ember Istenhez, amikor élete valami oknál fogva meginog. Talán, ha hazamegy és újra együtt lesz a család, ismét a régi kerékvágásban fog haladni életük, s már nem lesz szükség egy külső személyre, akit sokan Istennek neveznek. Így hát abban a reményben, hogy szülei elhatározása nem végleges, várta, hogy végre otthon lehessen.

Hamarosan el is érkezett az eskü napja. Nagy volt az öröm a Szentes családban, mert Gábor hosszú idő után végre hazamehetett. De ez a boldogság nem tartott sokáig. A fiú nagy csalódására szülei most is ugyanolyan lendülettel mesélték Istennel megtapasztalt élményeiket. Feri és Kati fájó szívvel vették tudomásul, hogy Gábor nem úgy fogadja az evangéliumot, mint ahogyan azt ők szerették volna. A csalódottság érzése vett erőt rajtuk, s végül tehetetlenül ültek egymással szemben, arcukról szánalom és kudarc volt leolvasható. Másnap vasárnap lévén, a szülők szokásukhoz híven elmentek a gyülekezetbe. Gábor hallani sem akart arról, hogy velük menjen. Ő azt szerette volna, ha együtt elmennek valahová, de javaslatát szülei nem fogadták el, így egyedül maradt otthon.

Ez a hétvége sajnos nem úgy alakult Szentesék számára, ahogyan szerették volna. Szomorúan tért vissza Gábor vasárnap este a laktanyába. Bár érezte szülei szeretetét, de mégis hiányzott neki valami, amit a családi együttlétek adni szoktak. Most valahogy nem tudtak úgy elbeszélgetni, mint annakelőtte. Valami, pontosabban Valaki elválasztotta őket egymástól. S ez a Valaki nem más volt, mint ISTEN.

Minden nap új nehézségekkel kellett szembenéznie az ifjú katonának, hiszen a laktanya

mindenki számára nagy megpróbáltatásokat jelent. Az idő nagyon lassan telt. Gábor napról napra jobban várta, hogy ismét hazamehessen. Ha nem is jelent számára már annyit az otthonlét, mint régen, akkor is jobb volt a szülői házban lenni, mint a laktanya zord falai között. Három hetet kellett várnia, mire végre megkapta az engedélyt a hétvégi eltávozásra.

Kissé szorongó szívvel utazott a vonaton, aggódott amiatt, vajon ez a hétvége hogy fog alakulni otthon. De azért már nagyon várta, hogy szüleit megláthassa, hiányoztak neki. Szíve nagyot dobbant, amikor a sarkon befordult utcájukba, és meglátta házukat. Néhány perc, és érezheti szülei biztonságát és melegséget adó ölelését. Végre odaért házukhoz. Határozott mozdulattal lenyomta a kilincset, de az ajtó nem nyílt ki. Újra megpróbálta, de az minden kétséget kizáróan zárva volt. Szerencsére volt kulcsa, így hát be tudott menni a házba. Kicsit rosszul esett neki, hogy szülei nem várják, de megnyugtatta magát azzal, hogy biztos nemsokára itthon lesznek. Szobájába érve asztalán egy levelet talált. Mohón olvasni kezdte a sorokat, s mikor a végére ért, könnyes szemekkel zuhant le az ágyra. Nem, a levelet nem lehetett félreérteni. Szülei elutaztak egy vallási konferenciára, és csak hétfőn este érkeznek haza. Éles fájdalom hasított a szegény katona szívébe. Ez már több volt annál, amit el tudna viselni. Egy ideig csak feküdt az ágyán hangosan zokogva. Jó időbe telt, míg összeszedte magát, és a sírást abbahagyta. Gondolatai összekuszálódtak a fejében, megpróbálta rendezni azokat. Hiába igyekezett más magyarázatot keresni, nem tudott megszabadulni attól a gondolattól, hogy szülei számára most már nem ő a legfontosabb. Félreérthetetlenül ez az Isten lépett helyébe, Ő került a középpontba. Ahogy ezeket a gondolatokat szötte magában, egyre jobban úgy érezte, mintha szüleit elveszítette volna. A biztonságot adó otthon melege egy pillanat alatt eltűnt, s ő ott maradt egyedül. Hirtelen árvának érezte magát, és kezdett a kétségbeesés eluralkodni rajta. Mit tegyen? Egyedül nem maradhat, barátokat kell keresnie, akik szeretik és megértik. Elindult hát otthonról, hogy bánatát elfelejtse. Az éjszakát egy szórakozóhelyen töltötte, s csak hajnalban tért haza pihenni. Hamar elaludt, és csak a délutáni órákban ébredt fel. Este ismét elment szórakozni, így a hétvégét sikerült úgy elütnie, hogy ne legyen ideje bánatával törődni.

Hétfőn este Kati és Feri túlaradó örömmel tértek haza a konferenciáról. Észrevették, hogy Gábor otthon járt, s fáj nekik, hogy nem találkozhattak vele. De mikor arra gondoltak, amit Istentől kaptak ezen a hétvégén, szívük megvigasztalódott. Levelet írtak Gábornak, melyben beszámoltak a konferenciáról, és megírták azt, hogy mennyi áldásban és örömben volt részük. Úgy gondolták, a fiú talán megérti őket, hiszen egy évben csak egyszer van lehetőségük ilyen alkalmon részt venni.

De hiába várta a Szentes házaspár a megnyugtató választ levelükre, melyből kitűnik, hogy Gábor megbocsát nekik. Sem levelet nem kaptak, sem pedig az ifjú katona nem jött haza. Nehéz napok következtek ezután. Gábor valahányszor csak kimenőt kapott, szórakozni ment barátaival. Az éjszakát általában egy barátjánál töltötte, de az is előfordult, hogy a szabad ég alatt aludt.

Egy idő után a szülők kezdtek aggódni fiuk miatt. Bár Istenbe vetett hitüket nem veszítették el, mégis félelem szállta meg szívüket. Most kezdték csak megérteni, hogy gyermekük számára ők a legfontosabbak. S mivel ő nem ismeri Istent, így nem értheti meg azt, hogy mit jelent az Úrért mindent feladni. Mind mélyebbre hasító törként hatolt Kati szívébe egy vádló érzés. Nem tudta elfelejteni azt a napot, amikor fiát utoljára látta. Isten kezdte megvilágítani előtte, hogy nem volt helyes az, amit tettek. Szívükben az első szeretet lángja olyannyira égett, hogy közben megfeledkeztek arról, hogy Gábornak most is éppen úgy szüksége van szülei szeretetére. Beleélte magát fia helyzetébe, és megértette, mennyire fájhat neki az,

ahogy vele szemben viselkedtek. Szeretett volna most mindent megmagyarázni neki, de tudta, addig nem fogja megérteni szüleit, amíg be nem fogadja szívébe Jézust. Hiába próbálkozik bármivel, használhat kedves szavakat, hízeleget, de amit elrontott, azt már nem tudja helyrehozni. Az egyetlen megoldás Isten! Az emberi szeretet nem elegendő. Egy sokkal nagyobb, hatalmasabb erőre van szükség, olyanra, ami végtelen és soha nem fogy el. Hite megerősödött, tudta, Isten szeretete előbb vagy utóbb utol fogja érni fiát, s akkor nem térhet ki előle.

Ettől a naptól kezdve megújult a Szentés házaspár imaélete. Naponta több órát töltöttek térdeiken, megemlékezve Isten előtt gyermekükről. Teljes meggyőződéssel imádkoztak, s előre hálát adtak és dicséretet zengtek az ég és föld Urának.

Mivel többszöri próbálkozás után sem kaptak választ a fiútól, arra gondoltak, hogy Gábor talán el sem olvassa a tőlük kapott leveleket. Elhatározták hát, hogy látogatási időben felkeresik a laktanyában. Megtették a 150 km-es utat, de amikor a fiú megtudta, hogy kik a látogatói, fenn maradt a körletben. A szülők többször is próbálták lehívatni, de a látogatási idő úgy telt el, hogy még csak nem is látták gyermeküket. Szomorú szívvel tértek hát haza, s újabb terven gondolkoztak. Végre Feri kitalálta, hogy akkor kellene lemenni a laktanya elé, amikor pénteken hazaengedik a katonákat.

Elhatározta hát, hogy minden pénteken elmegy autóval, hiszen nem tudhatják, mikor engedik ki Gábort.

Három eredménytelen péntek után negyedszer is elindult, hogy elveszett fiát megkeresse és hazahozza. Egész délután ott állt autójával a laktanya előtt. Öt óra körül aztán jöttek sorban kifelé a katonák. Feri fürkésző szemmel figyelte, mikor pillantja meg fiát a nagy tömegben. Egyszer aztán feltűnt az ismerős arc. Az apa egyenesen fia felé tartott, szemét nem vette le róla egy pillanatra sem. Nagy nehezen végre sikerült átvergődnie a sok katona közt. Megérintette Gábor vállát, és szerető apai hangjával megszólította. A fiút egy pillanatra melegség járta át, amint a kedves, ismerős hangot meghallotta. De ahogy apját meglátta, felindultan szólt rá:

- Mit keresel itt? Azért jöttél, hogy elvigyél a templomba?
- Nem fiam, azért jöttem, hogy hazavigyelek. Nem kell eljőnnöd a gyülekezetbe. Anyád és én csak azt szeretnénk, ha ismét együtt lenne a család.
- Nekem nincs otthonom, nincs hova hazamennem.
- Gábor, hiszen tudod, hogy szeretünk. Otthonunk a te otthonod is. Hidd el, mi azt akarjuk, hogy boldog légy.
- Boldogság? Az én számomra nem jutott abban a házban boldogság. Engem nem tesz boldoggá a ti szenteskedő életetek. Nekem szórakozásra van szükségem. Fialat vagyok, élvezni akarom az életet!

Ezzel a fiú elrohant, s gyorsan felugrott egy ajtait éppen bezárni készülő buszra. Feri egy darabig csak állt, nem tudta, mitévő legyen. Tudta, ha most futni hagyja fiát, ki tudja, mikor láthatja ismét. Gyorsan autójához sietett, hogy a busz után hajtson. Szerencsére sikerült utolérnie. Minden megállónál figyelte, hol száll le Gábor. Végül az egyik saroknál megállt a busz, s Feri több katonát látott leszállni, akik között felismerte fiát is. Egyenesen a diszkó felé tartottak. Az apa megállította autóját, és figyelte, hogyan tűnik el fia a terem bejáratánál. Úgy gondolta, ha most megvárja, talán sikerül rávenni, hogy hazavigye. Hiszen az éjnek közepén, fáradtan biztosan jól fog esni Gábornak, ha arra gondolhat, hogy nem kell az utcán aludnia, hanem meleg ágy várja. Így hát Feri ott ült autójában, míg fia a diszkóban szórakozott. Az időt imádsággal töltötte, gondosan ügyelve arra, hogy el ne aludjon. Gyakran odapillantott az ajtóra, hogy véletlenül se jöjjön ki fia úgy, hogy nem veszi észre.

Éjfél körül aztán három-négy részeg fiút látott kijönni. Káromkodva kiabáltak, s bizony össze is kaptak. Feri lélegzete majd elállt, amikor felismerte fiát a verekedők közt. Gyorsan kiugrott autójából, és egyenesen feléjük tartott. Mire odaért, Gábor már a földön feküdt. Az egyik fiú éppen felemelte öklét, hogy lesújtson, amikor a férfi az ütni készülő katona elé állt. Gábor kihasználva az alkalmat, elmenekült. Apját ugyan felismerte, de nem sokat törődött vele. Most az volt a fontos, kikeveredjen a verekedésből. Feri ottmaradt három fiú közt, akik úgy körbefogták, hogy nem tudott elmenekülni. Sorba repültek felé a káromkodó szavak, s bizony az ökölcsepások is. A férfi mondhatott akármit, a felhevült fiúkat nem tudta lecsendesíteni. Hiába is erőlködött, a minden irányból érkező ütések hamarosan a földre kényszerítették. Végül még hang sem jött ki a torkán. Ekkor csendben, magában küldött fohászt Istenhez. Ebben a pillanatban a fiúk váratlanul abbahagyták az ütlegetést, és elfutottak. Feri ottmaradt a földön, mozdulni sem tudott a fájdalomtól. Percekbe tellett, míg kocsijáig vonszolta magát. Szerencsére Isten küldött hozzá egy segítőkész fiatalembert, aki besegítette autójába, majd mentőért telefonált. A férfit beszállították a kórházba, ahol megállapították, hogy súlyos belső vérzései vannak. Ha később érkezik, akár meg is halhatott volna a sokktól.

Katit nagyon lesújtotta a hír, amikor meghallotta, mi történt. Sajnos férje állapota nem engedte meg, hogy átszállítsák saját városuk kórházába, így hát neki kellett vonatra szállnia, hogy meglátogathassa.

Időközben Gábor is értesült a történetéről. Ezt már nem tudta közömbösen fogadni, bizony elszorult a szíve, ha apjára gondolt. Hosszú idő után most érezte először úgy, hogy mégiscsak szeretik őt szülei. Elgondolkozott azon az éjszakán, végiggondolta az eseményeket. Megbánta azt, ahogy apjával viselkedett. Arra gondolt, ha újra csinálhatná, akkor nem menne el a diszkóba, és akkor nem keveredik bele a verekedésbe. Tudta, bocsánatot kell kérni szüleitől, de ehhez nem volt elég bátorsága. Eszébe jutott, hogy a szüleitől kapott egyik levelet nem dobta el. Ugyanis még az első levelüket elolvasta, de mivel másról sem írtak benne, mint csak Istenről, ezért összetépte, és amiket azután kapott, mind eldobta, kivéve egyet. Ezt a levelet amikor kézhez kapta, éppen nem ért rá, és csak úgy bedobta a holmija közé. Azóta már megfeledkezett róla, és most eszébe jutott. Gyorsan előkereste, hogy elolvassa. Az evangélium világosan bele volt foglalva a levélbe. Azt, hogy mit tett érte Jézus, csak most értette meg igazán. Apjára gondolt, aki ugyanazt tette: saját életét kockára téve mentette meg őt talán a haláltól. Hiszen nem tudhatja, hogyan végződött volna az a verekedés, ha apja nem lép közbe. Talán akkor most ő feküdne a kórházban élet és halál között. Vajon életben marad-e apja? Megborzadt ettől a gondolattól. Csak most gondolt bele igazán, hogy apját bármelyik pillanatban elveszítheti. Ez a gondolat arra készítette, hogy végre eldöntse: elmegy apját meglátogatni, és bocsánatot kér tőle.

Az első adódó alkalommal, amikor Gábor kimenőt kapott, egyenesen a kórházba ment. Remegő szívvel ment fel a lépcsőn: vajon meg tud-e bocsátani neki az apja? Hiszen őmiatta fekszik ott.

A kórteremben csend volt, amikor Gábor benyitott. Feri és Kati várakozó tekintettel néztek a nyíló ajtó felé. Arcuk felragyogott, amint gyermeküket megpillantották. A fiú megállt az ajtóban, nem tudta, mit is mondjon. A szülők könnyeikkel küszködtek. Egy darabig némán álltak egymással szemben. Mindhármójuk szívében egyszerre törtek fel a bocsánatkérés és a megbocsátás gondolatai. Végül Kati törte meg a csendet. Fia nyakába borulva kért tőle bocsánatot, majd elcsukló szavait Feri folytatta. Az ifjú katona szíve teljesen összetört ezek hallatán. Igaz lenne? Szülei kérnek tőle bocsánatot? Hát nem ő az oka mindennek? Nem ő tehet arról, hogy itt a kórházban kell összetalálkozniuk? Érezte, ez a szeretet több, mint amit eddig kapott tőlük. Kábultan roskadt le apja betegágya mellé. Hogyan magyarázza most meg,

hogy ő éppen azért jött, hogy bocsánatot kérjen tőlük? Nehezen hagyták el ajkát a szíve legmélyéről feltörő szavak. De nem is volt szükség arra, hogy bármit is mondjon, a Szentes házaspár tökéletesen megértette, mit érez most gyermekük. Tudták, Isten szólította meg őt, mert elérkezettnek látta az időt, hogy bűneitől megszabadítsa. A fiú rettenetes tehernek érezte vétkeiket. Nem tudta, hogy a minden értelmet felülmúló atyai szeretet le tudja venni válláról azokat. Csak néhány szó hagyta el remegő ajkát:

– Elveszttem! Számomra nincs remény már! Késő!

És amikor a kétségbeesés olyannyira hatalmába kerítette, hogy már semmi kiutat nem látott helyzetéből, megnyílt előtte a kegyelem ajtaja. Szülein keresztül Isten megvilágosította előtte, hogy még nem zárult le a bűnbocsánat útja. Még nem késő Őhöz, a mindenség Urának trónszékéhez járulni. Hiszen ez a szeretet oly végtelen, hogy az ő vétkeiket is elfedezi. Feri megmutatta Gábornak az újjászületéshez vezető utat. A fiúnak nem volt nehéz beismerni bűneit. S mivel megértette, hogy Isten mennyire szereti őt, elfogadta bűnei bocsánatát. Ott a kórházban, apja betegágya mellett újjászületett. És ezzel a Szentes család élete új fordulóponthoz érkezett.

Ezután Gábor összetört szívvel könyörgött Istenhez apja gyógyulásáért. Kérte az Urat, ne engedje, hogy meghaljon, mert akkor egész életét követni fogja a bűntudat, hogy miatta halt meg. S mivel a fiú megértette, mit tett érte Jézus, Isten jónak látta, hogy visszaadja Feri életét. Állapota rohamosan javult, s nemsokára haza is engedték.

Így már megváltott étellel sokkal könnyebb volt az ifjú katonának a laktanya nehézségeit leküzdeni. Persze ezután is adódtak nehéz helyzetek, azonban Istennel mindenén át tudott haladni. Az Úrban elrejtett élete nemcsak saját magának, de környezete számára is nagy áldást jelentett. Bátran bizonyágot tett katonatársainak Jézusról, s élete is ezt hirdette. Fáradhatatlan munkájának eredményeképpen a leszerelés napjáig több szív nyílt meg Jézus előtt. Gábor tudta: ez még csak a kezdet. Megértette, hogy Isten sokkal többre hívta el ennél. Szüleivel együtt azért imádkozott, hogy katonai szolgálatának letöltése után be tudjon állni az Úr munkásainak sorába, hogy amit Isten ezen a Földön rábízott, azt maradéktalanul elvégezhesse.

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Bölcs mondás

Minden embernek, aki Krisztust nem ismeri, vagy csalódott szíve van, vagy olyan szíve, amely olyan dolgok után vágyik, amelyekben egész biztosan csalódni fog.

Adj, hogy adhassunk!

Adakozz, hogy magyar nyelvű Bibliákat, énekeskönyveket, igeileg megalapozott evangéliumi irodalmat és Élő Vízet küldhessünk erdélyi, kárpátaljai és felvidéki magyar testvéreinknek! Támogasd a Bibliai Főiskolát, segítsd a Gyermektábort! Alapítványunk révén többet tudsz adakozni, mert adományaidat az állam megtoldja a visszatérítendő adóforintokkal.

A bankszámlaszámunk: Élő Víz Irodalmi Alapítvány, Budapest, MHB 325-11970

Együtt többre megyünk!

{k1995205}

Megtagadván minden hamisságot

A Sátán uralma alatt lenni egyet jelent a hamisítványsággal! Nézz körül ebben a világban: hamisítják a bort, a pénzt, a paprikát, a benzint, a herendi porcelánt, a szeretetet... S ezt a sort oldalakon át folytathatnánk!

De a legfájóbb, hogy hamisítják a kereszténységet, az Igét, az életet is... Mit tegyünk ebben a romlott világban?

Próbáld meg: Ezennel teljes szívemből elhatározom, hogy megtagadok minden közösséget a hamisítványsággal, és teljes mértékben csatlakozom Krisztushoz, a Hamisíthatatlanhoz, az én személyes Megváltómhoz és Uramhoz az élet minden területén –, tehát a tanítványsághoz!

„...álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja!” (1Tim 2,19)

.....
aláírhatod

Munkatársat keresünk!

„Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába!” Teljes idejű munkatársakat keresünk rehabilitációs otthonunkba, Dunaharasztiába az alábbi munkakör betöltésére:

1 fő gazdasági vezető, 2 fő óvónő, 1 fő gondozó, 1 fő lelkigondozó – bibliatanító.

Jelentkezést – rövid életrajzzal – a következő címre kérjük: 2330 Dunaharaszti, Vörösmarty u. 17–19.

Eladó

VERMONA orgona 2 manuálos, hangfallyal (típusa: L 9061) és erősítővel (Regent 620: grafikus equalizer, 60W, 2 bemenet, 2 hangfal kimenet) együtt megkímélten eladó. Ár: 45.000 Ft

Eladó még egy YAMAHA PSR-2700-as alig használt univerzális (digitális sampler, kísérőautomatikás, stb.) szintetizátor magyar nyelvű leírással. Ár: 225.000 Ft

Érdeklődni a tatabányai imaházban lehet a következő címen: 2800 Tatabánya, Kossuth út 34.

Olvasói levél • Zámbó Istvánné (Inárcs)

Kedves Testvérem az Úr Jézusban!

Zámbó Istvánné vagyok az inárcsi gyülekezet tagja, férjemmel és két fiammal. Imre testvér felhívására én vállaltam el, hogy tudósításokat küldjek az Élő Víz című újságunkba.

Remélem segítségedre tudok lenni ebben a szolgálatunkban, az Úr Jézus dicsőségére. Nagyon jónak találom, hogy bizonyosságokat szeretnétek megjelentetni, mert az nagyon bátorító és az Urat dicsérelő dolog, ha Őrá teszünk vallást.

Impresszum

Felelős szerkesztő: Kovács Zoltán

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Kázmér Pálné, ifj. Kovács Béla, Nagy Kornél, Pánczél János, Szűcs József

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Mezőcsokonya – épülő imaház

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-

6987

Felelős Kiadó: Fábián Attila elnök

ISSN 1217-0623

Készítette a Váci Ofszet Kft.

Felelős vezető: Szilva István ügyvezető

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1995222}

VÍZSZINTES: 2. EGY BIBLIAI IDÉZET KEZDETE. 18. Kereskedelmi alkalmazott. 19. Diplomáciai és sajtófogadásokkal kapcsolatos íratlan szabályok összessége. 20. „...egész Filisztea, mivel füst jó észak felől” (Ézs). 21. Népcsoport, melynek Noé egyik fia az ősatya. 23. Teljes, visszafelé. 24. Az Egyesült Államok angol rövidítése. 25. „De... személyválogatók vagytok, vétkeztek” (Jak). 26. Város a Sado-szigeteken. 27. Mely személy? 29. Szamár beszéd! 30. Azonos mássalhangzók. 32. Közhalmommá és pusztasággá tett kánaáni város (Józs). 33. Egy közel-keleti állam lakója. 34. Az antimon vegyjele. 36. Merinó hangzói. 37. „Hasonló az Embernek Fiához, a fején aranykorona, és a kezében éles ...” (Jel). 40. Névelős névelő. 41. Absolon fővezére volt, akit Jóáb ölt meg (2Sám). 43. Indulatszó. 45. Kisebb edény. 47. Dávid nemzetségéből való férfi (1Krón). 48. Folyó Belgiumban. 49. Kacat. 51. „Igyekezvén megtartani a Lélek egységét a... kötelében” (Ef). 54. Belül kénköves! 55. Férfinév. 57. Éneklő szócska. 58. Páratlan zászló! 59. Rangjelző. 60. „Aki megőrzi az értelmességet, jót...” (Péld). 61. „Végezetre eltépett nekem az igazság koronája, amelyet ... nekem az Úr” (2Tim új ford.). 63. Emoreus város, melyet a zsidók megkíméltek, de annak lakóit elűzték (4Móz). 65. „A... is tűz, a gonoszságnak összessége” (Jak). 66. Miczráim fia, Khám unokája (1Móz). 67. „Gyűljenek egybe az ég ... való vizek” (1Móz). 68. A pisai torony jelzője. 69. Város Hebron közelében, ékezet nélkül (Józs). 70. A Shore-keményység rövidítése. 72. Kiejtett mássalhangzó névelővel. 73. Ismeretlen személy tiszteletlen megszólítása. 75. Sovány angolul. 76. Á. O. L. 77. ... járóföld, az Olajfák hegye és Jeruzsálem közötti távolság (ApCs). 81. G. M. D. 82. Nagyközség rövidítve. 83. „Megkövéredett e népnek ...” (Mt). 84. Jáfet unokája, nevét átvette egy ország és annak népe. (Ez). 86. Arab Emírségek. 87. Sziget, ahol Pál és Titusz gyülekezetet alapított (Tit). 88. „Nyitott ... az ő torkuk” (Róm). 90. Jerahméel felesége, ékezet nélkül (1Krón). 92. Júda királya volt (1Kir). 94. Biztosítótársaság rövidítve. 95. Ézsau unokája, edomita fejedelem (1Móz új ford.). 96. Téli sport. 97. Bokszt páratlan betűi. 99. Zamat. 101. Az asztácium vegyjele. 103. S. Ó. É. 104. A lóerő rövidítése. 106. Ablakkeret! 108. Cinege németül. 111. Eb. 114. Város Palesztina északi részén (Ez). 116. „Kit az ... magába fogadnia mind az időig, míglen újjá teremtetnek mindenek” (ApCs). 118. A nazireus: „hagyja ... az ő fejének hajfürtjeit” (4Móz).

FÜGGŐLEGES: 1. A BIBLIAI IDÉZET FOLYTATÁSA. 2. „Ő beszél majd helyetted a néphez, és... néked száj gyanánt” (2Móz). 3. Fejemre. 4. „Senki titeket meg ne csaljon ... beszédekkel” (Ef). 5. Bázis vizes oldata. 6. Az újságban van! 7. Város Portugáliában. 8. Fordított görög betű. 9. Város, melyet Isten az ott lakók bűnei miatt semmisített meg (1Móz). 10. Fénytan. 11. N. R. Á. 12. Erős megrázkódtatás. 13. Igeképző. 14. Állatkert, visszafelé. 15. Néma énekszó! 16. „Igaz és tökéletes férfiú” volt, aki „Istennel jár”-t (1Móz) 17. Algéria fővárosa. **22. A BIBLIAI IDÉZET BEFEJEZÉSE.** 25. Abdon bíró atyja (Bír, új ford.). 28. Ábrahám fia (1Móz). 31. Kettős betű. 32. Város Júdában (Józs). 35. Pénzintézet. 36. „Lám

elődbe adtam... néked az életet és a jót” (5Móz). 38. Az atmoszféra rövidítése. 39. Régi török súlyegység. 41. Profétaasszony, Fánuel leánya (Lk). 42. A szilícium vegyjele. 44. Khédorlaomer által legyőzött nép a Seir-hegyén (1Móz). 46. Az aeroplán része! 47. Az ezüst vegyjele. 48. E mezőn ért véget Júdás élete (ApCs). 50. ...-Él, megerősített város Nafthali területén (Józs). 52. Férfinév, visszafelé. 53. „Aki szereti a maga ... , elveszti azt (Jn). 54. Lószerszám. 56. Séth testvére (1Móz). 60. Ételt, italt a gyomrába juttat. 62. Német márka. 63. Igen németül. 64. Részvénytársaság. 65. A nanofarad jelölése. 70. Kút, melyet Izsák ásott (1Móz). 71. Melyik helyre? 73. E helységbe telepítette Salmanassár a fogságba vitt zsidókat (2Kir). 74. „Vigasztaljátok azért egymást, és ... egyik a másikat” (1Thes). 77. Minden szerves vegyületben előforduló elem. 78. Mennyiségi egység, rövidítve. 79. „A Lelket meg ... oltsátok” (1Thes). 80. Dávid atyja (1Sám). 83. A stroncium vegyjele. 85. Moábita város, melyet Isten Lót fiainak adott (5Móz). 87. Kicsinyítő képző. 88. Csemegesző fajta. 89. Lenne ideje. 91. A zsidó naptár ötödik hónapja. 93. A háztető éle. 98. Asszíriai város (Ézs). 100. Lop. 102. Téged, angolul (régiesen). 104. A labdát rúgja. 105. Sportol. 107. Észak-afrikai arab előljáró. 109. A Duna mellékfolyója. 110. Dísze, visszafelé. 112. Üdvhozó erőt közvetít. 113. Kis keresztutca, fordítva. 114. Kád betűi keverve. 115. A bór és diszprózium vegyjele. 117. Következők rövidítve. 119. Júda unokája (1Krn).

Minirejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1995223}

VÍZSZINTES: 1. „A hit hallásból van, a hallás pedig Isten ... által” (Róm 10,17). 4. „... nézze ki-kí a maga hasznát” (Fil 2,4). 6. Izrael bírása, aki megölte Eglont, a moábita királyt (Bír 3,15). 7. A filiszteusok e város mellett ütöttek tábort, amikor Dávid legyőzte Góliátot (1Sám 17,1). 8. Ilyen könyvekbe írták Márdokeus történetét (Eszk 10,2). 9. „Megjelentetted nékem az életnek ...” (ApCs 2,28).

FÜGGŐLEGES: 1. „Az írás is Isten ... vala, kimetszve a táblákra” (2Móz 32,16). 2. „És éneklék vala Mózesnek, az Isten szolgájának...” (Jel 15,3). 3. „Vitéz harcos az Úr, az Ő neve...” (2Móz 15,3). 5. „Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe... mindent” (Jn 3,35).

BEKÜLDENDŐ:

a KERESZTREJTVÉNY megfejtését képező bibliai idézet pontos helye, valamint a MINIREJTVÉNY bekarikázott betűiből összeállított szó, mely kapcsolatos a Szentírás néhány kiemelkedő eseményével.

Beküldési határidő: **1995. május 7.**

A '95/1. szám rejtvényének megfejtése: Keresztrejtvény: 1Kor 16,13; Jel 21,7; Mt 10,8 és libanoni cédrus. Minirejtvény: Amen.

A helyes megfejtők közül 600–800 Ft értékű könyvjutalmat nyertek: Kurdi Eszter (Kunszentmiklós), Pánczél Jánosné (Makó) és ifj. Tarr István (Jánkmajtis)

Felhívás

Rejtvénykészítő munkatársakat keresünk, akik évente legalább egy keresztrejtvény és egy minirejtvény készítését vállalják az Élő Viz számára. Kérjük, levélben jelentkezettek a szerkesztőség címén (1143 Budapest, Gizella út 37.)! A jelentkezőknek részletes rejtvénykészítő szabályzatot küldünk. Írjatok, és lépjétek be erre az új szolgálati területre!

GYERMEKKÖR

{k1995224}

{k1995225}
{k1995226}
{k1995227}
{k19952D}